

Bevarandeplan för Natura 2000-området Revingefältet SE0430113

Revingefältet, Stort foto: Gabrielle Rosquist, stridsvagn; Anders Lagerås - Strv122 3, CC BY 3.0,
<https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=43088164> och citronfläckad kärtrrollsända Wikipedia

Grunduppgifter om Revingefältet

Län: Skåne
Kommun: Lund
Läge: 25 km O Lund
Markägare: Enskilda, Fortifikationsverket
Areal: 2980,5 hektar
Skyddsform: Saknas
Bakgrund: pSCI beslutat av Regeringen 1998-12.
SCI fastställt av EU-kommissionen 2004-12.
SAC fastställt av Regeringen 2011-03.
Bevarandeplan fastställd & kungjord av Länsstyrelsen Skåne 2018-12-20
respektive 2018-12-21.
Reviderad: 2018-01

Vad betyder Natura 2000?

EU bygger ett nätverk av områden med skyddsvärd natur som kallas Natura 2000. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa. Natura 2000 har tillkommit med stöd av två EG-direktiv; Fågeldirektivet (EU-rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009) om bevarande av vilda fåglar och Habitatdirektivet (EU-rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992) om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter senast ändrat genom direktiv 2006/105/EG. Nätverket byggs upp av områden som föreslås av regeringen och som antas av kommissionen. Direktiven har sin grund i Bernkonventionen som var först med att rättsligt skydda arter och deras livsmiljöer i Europa. EU-direktiven bygger på nya kunskaper och inför principen att bevara naturtyper för deras egen skull och inte enbart för att de utgör hemvist för vissa arter. Habitat- och fågeldirektivet är EU:s bidrag till bevarandet av den biologiska mångfalden så som det lades fast i Konventionen om biologisk mångfald i Rio 1992.

Sverige har ett särskilt ansvar för att skydda och vårda de områden som är föreslagna att ingå eller som ingår i Natura 2000 och detta regleras i den svenska lagstiftningen i Miljöbalken med tillhörande Förordning om områdesskydd m m. Det innebär att åtgärder som kan inverka negativt på bevarandestatus för preciserade habitat eller arter inom Natura 2000-området kräver tillstånd enligt miljöbalken med tillhörande förordningar.

Vad är en bevarandeplan?

Till varje Natura 2000-område ska det finnas en bevarandeplan. Den ger en beskrivning av området och dess naturvärden och vilken skötsel som behövs för att dessa naturvärden ska finnas kvar långsiktigt. Bevarandeplanen innehåller också en beskrivning av vilka verksamheter och åtgärder som kan hota de arter och livsmiljöer som ska skyddas i Natura 2000-området. Bevarandeplanen innehåller viktig information som används som underlag vid samråd och tillståndsprövningar av verksamheter och åtgärder inom Natura 2000-området.

I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap. I de fall där ny kunskap har tillkommit, har Länsstyrelsen för avsikt att föreslå dessa ändringar till regeringen när nästa tillfälle ges. Vid tillståndsprövning utgår man ifrån i verkligheten förekommande naturtyper och arter, varför det är nödvändigt att bevarandeplanerna redovisar dessa, även om de inte har hunnit beslutas av regeringen.

Vad är en Natura 2000-art eller en typisk art?

När det gäller arter finns det flera kategorier av arter som vi använder oss av inom Natura 2000, *Natura 2000-arter* är utpekade skyddade arter som finns med i Artskyddsförordningens bilagor och som ska ha bevarandemål i bevarandeplanen och för vilka det krävs tillstånd för åtgärder som kan riskera att påverka arten. De *typiska arterna* är arter som är typiska för varje specifik naturtyp. *Karaktäristiska arter* ska stödja tolkningen av en viss naturtyp.

Rödlistan publiceras vart femte år av ArtDatabanken och finns för närvarande förtecknad i boken *Rödlistade arter* i Sverige 2015. *Fridlysta arter* innebär att det är förbjudet att plocka, fånga, döda, eller på annat sätt samla in eller skada vissa växter och djur. *Ågp-arter* syftar till de hotade arter som har åtgärdsprogram för att rädda dem och deras livsmiljöer.

Vad är bevarandestatus?

Natura 2000 innebär att alla EU-länder ska vidta åtgärder för att naturtyper och arter som utpekats ska ha *gynnsam bevarandestatus*. Det innebär att man ska försäkra sig om att de utpekade naturtyperna och arterna finns kvar långsiktigt i Europa. För en naturtyp kan *gynnsam bevarandestatus* innebära att man bevarar de strukturer och funktioner som finns i naturtypen och att de arter som är typiska för naturtypen finns kvar i livskraftiga populationer. För en art innebär *gynnsam bevarandestatus* att arten finns i livskraftiga populationer och att förekomsten av dess livsmiljö är tillräcklig. I bevarandeplanen anses fullgod bevarandestatus vara densamma som gynnsam.

Viktigt att tänka på

För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000 område. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. Inom övningsfältet i Revinge är Generalläkaren tillsynsmyndighet. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsstyrelsen kontaktas. Bevarandeplanen för ett Natura 2000-område kan revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningarna förändras. När bevarandeplanen förändras medför det att den måste fastställas på nytt. Då ges markägare och andra berörda möjlighet att lämna synpunkter. Vid tillståndsprövning är det viktigt att utnyttja den nya kunskapen som finns i reviderade bevarandeplaner även innan arealer och arter har beslutats av regeringen.

Mer information om Natura 2000

Länsstyrelsens hemsida: www.lansstyrelsen.se/skane/N2000 eller
telefon 010-224 10 00

Naturvårdsverkets hemsida: www.naturvardsverket.se

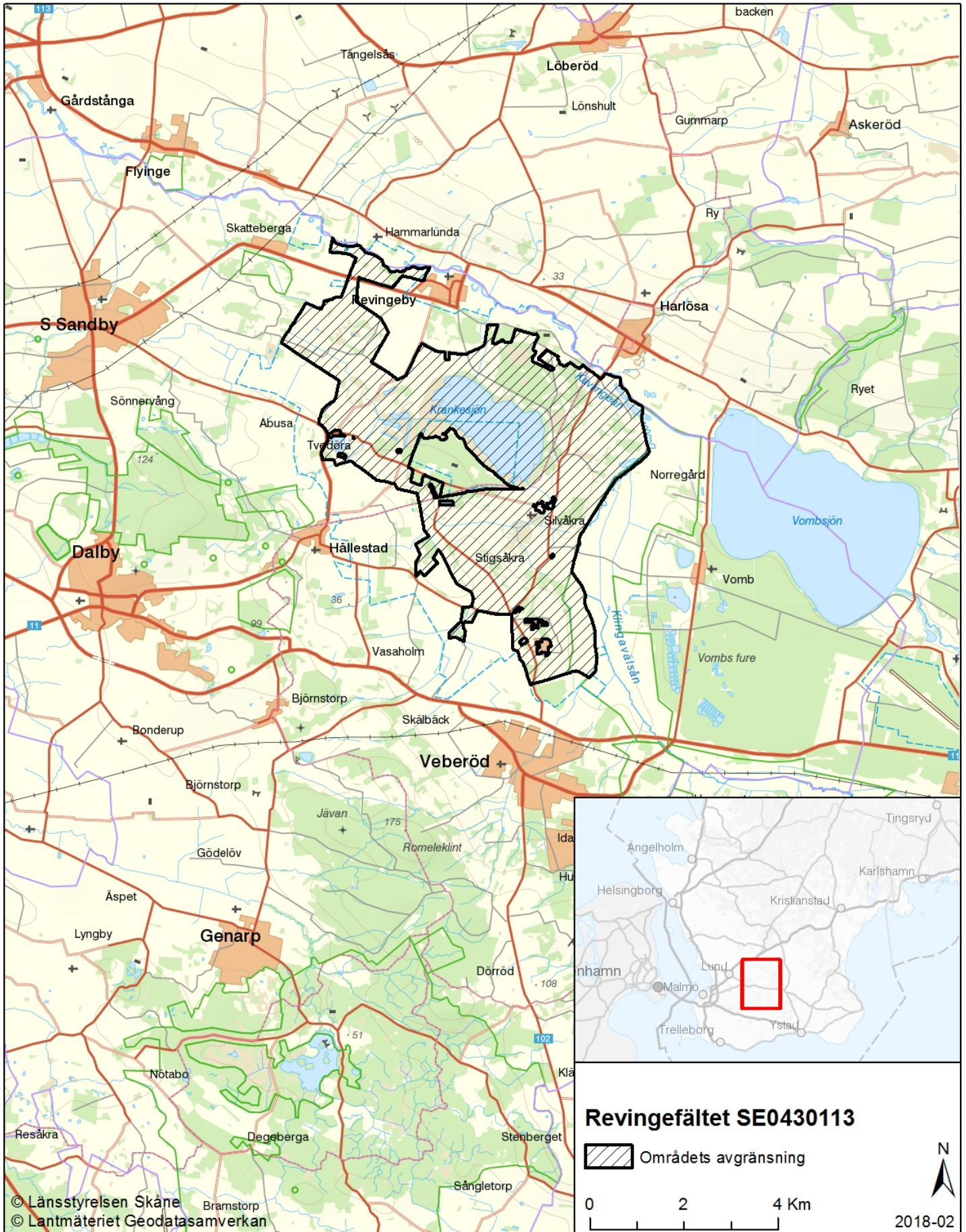
Innehållsförteckning

ÖVERSIKTSKARTA	5
OMRÅDESKARTA	6
OMRÅDESBESKRIVNING.....	7
INGÅENDE NATURTYPER OCH ARTER ENLIGT NATURA 2000	9
Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden	10
Bevarandemål.....	10
Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus.....	14
Naturtyper	14
Icke-naturtyper	21
Natura 2000 – arter.....	22
HOTBILD – VAD KAN PÅVERKA NATURA 2000-OMRÅDET NEGATIVT?.....	23
SKYDD OCH BEVARANDEÅTGÄRDER.....	27
Skydd och reglering.....	28
Prioriterade bevarandeåtgärder	28
Restaureringsåtgärder	29
Löpande skötsel	29
Uppföljning	31
REFERENSER.....	31
BILAGOR	32
Bilaga 1, Karta med naturtyper enligt Natura 2000.....	33
.....	34
.....	35
.....	36
.....	37
.....	38
Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan.....	41
Bilaga 3, Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.....	42
Bilaga 4, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna.....	43

Översiktskarta

Natura 2000-området Revingefältet, SE0430113

Revingefältet SE0430113

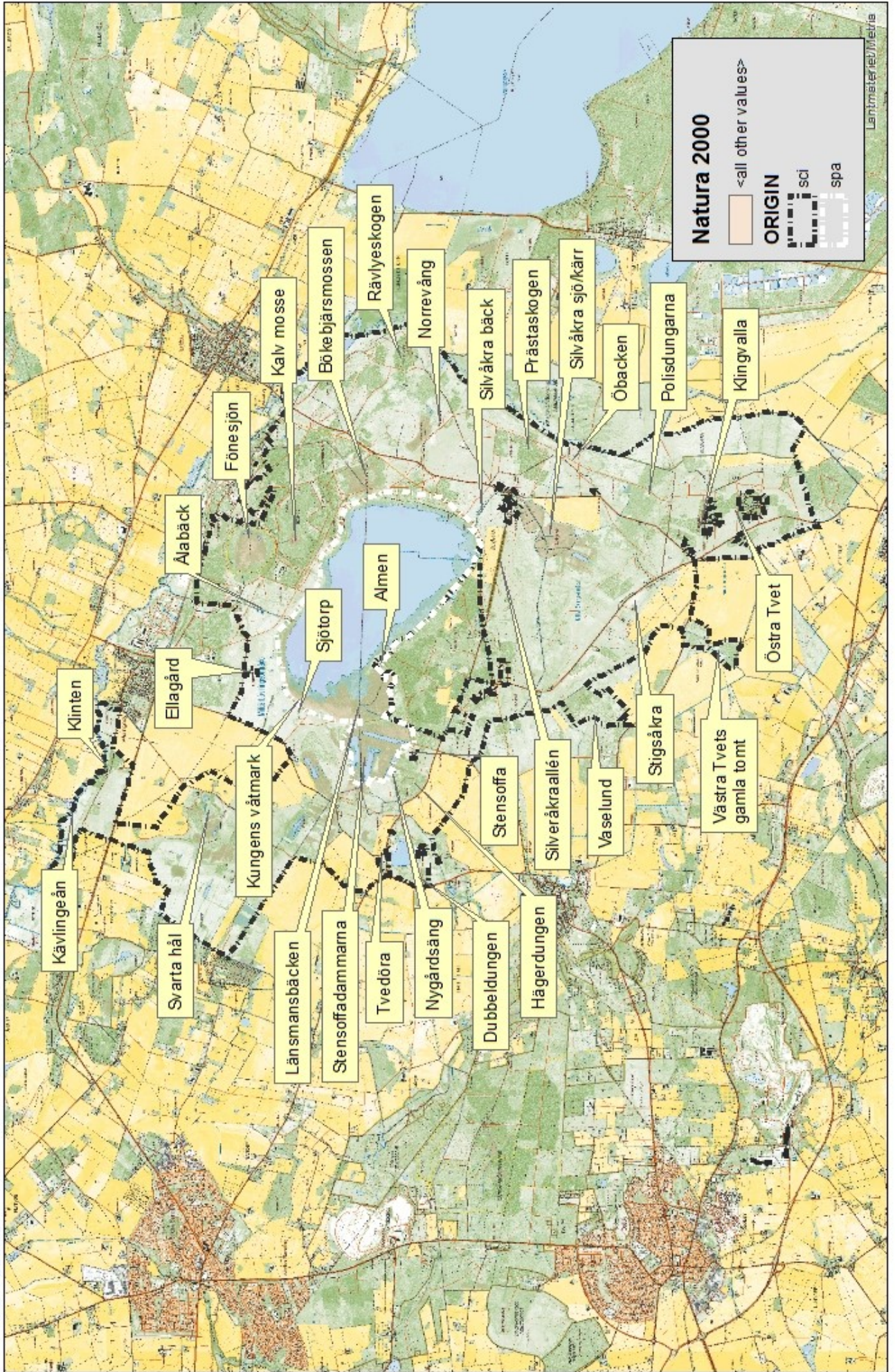
 Områdets avgränsning

0 2 4 Km

Områdeskarta med ortsnamn, vattendrag m.m.

Lantmäteriet/Miljö

Områdesbeskrivning

Revingefältet ligger i Vombsänkan ca 20 km öster om Lund och har en flack topografi med flertalet sandryggar bl. a vid Tvedöra och Silvåkra. Fältet, som används för militär övningsverksamhet, består huvudsakligen av sandig f.d. åkermark som hålls öppen av nötkreatur i ranchdrift.

Övningsområdet avgränsas av Kävlingeån i norr och i öster mot Vombs ängar (natura 2000-området Vombs Norregård). Klingavälsåns dalgång avgränsar området åt sydost och i väster finns Natura 2000-området Måryd-Hällestad, SPA-området Krankesjön överlappar Revingefältet och delar av Revingefältet ingår i RAMSAR-området Klingavälsån-Krankesjön.

Natura 2000-området Revingefältet har en unik variation av både torra öppna sandiga marker med partier med blottad sand och våtmarker med fuktängar och lövsumpskog. Skogar med bok eller ek, både näringsrik och näringsfattig förekommer och en fågelrik klarvattensjö (Krankesjön) finns. Mycket av den öppna marken har varit åkermark tidigare men kvalitétéer har utvecklats med tiden.

Revingefältet är en hotspot för biologisk mångfald och det finns ett stort antal rödlistade arter som främst är knutna till de torra, sandiga markerna. I området finns bland annat uppemot 50 rödlistade arter av vilda bin, flera med sin enda lokal i landet här t.ex. rödtoppebiet. Tack vare en lång kontinuitet med extensivt åkerbruk, som inte påverkats av de stora rationaliseringarna under 1900-talet, förekommer även flera arter av rödlistade åkerogräs så som åkermadd och klubbfibbla. Gemensamt för de flesta hotade arterna är att de gynnas av bar sand och missgynnas av igenväxning.

Området hyser också många däggdjur, t.ex. rådjur, dovhjort, kronhjort, räv, grävling, dvärgmus, vildsvin och kanin.

Under slutet av 1700-talet utgjordes odlingarna på Revingefältet av så kallat tresäde, dvs. de var indelade i tre separata vångar. Skog på utmarken saknades nästan helt under 1700-talet men det hade funnits ek- och bokskog tidigare. Ung alskog fanns det gott om.

I början av 1900-talet var stora delar av Revingefältet uppodlade (ekonomisk karta 1914). Det fanns problem med flygsand i området på 1700-talet. Idag finns det rörlig sand på små ytor vid Svarta hål, söder om Rävlyeskogen samt söder om Norrevång.

Södra Skånska Infanteriregementets flyttade 1887 sin verksamhet till Revingefältet. Revingeheds övningsfält är ett riksintresse för totalförsvarets militära del enligt 3 kap 9 § MB. Sedan 1960 fick den militära verksamheten ungefär sin nuvarande omfattning och området präglades av den militära verksamheten där Fortifikationsverket är den störste ägaren. Det är Södra Skånska Regimentet (P7) inom Forsvarsmakten som är verksam idag. Natura 2000-området Revingefältet är till stor del lokaliserat på Revingeheds övningsfält.

Berggrunden av kritavlagringar från senonperioden (ca 100-80 miljoner år sedan) består till största delen av lerig kalksten och kalkhaltig sandsten. Jordarterna består till största delen av sand och grus från den forna Vombissjön. De flacka delarna av Revingefältet utgörs av

sjösediment från sjösänkningar och utdikningar bl. a Krankesjön och f d Silvåkrasjön i slutet av 1800-talet, medan de kuperade delarna består av isälvs sediment som avsattes vid isens avsmältning. I omgivningarna kring Krankesjön finns lerjordar.

Hela Revingefältet är ett mycket uppskattat och lättillgängligt rekreationsområde och utnyttjas flitigt för vandring, hundsport, ridning, fågelskådning mm. Grustaget vid Tvedöra utnyttjas gärna av allmänheten för bad. Olika anordningar har upprättats för friluftslivet såsom fågeltorn och fågelgömsle, vindskydd och rastplatser samt informationstavlor. Skåneleden går igenom området söder och öster om Krankesjön. Lunds universitet driver den ekologiska fältstationen Stensoffa strax väster om sjön.

Centralt i området ligger Krankesjön som är en av landets förnämligaste fågelsjöar, med många häckande fågelarter. Krankesjön, SE0430124 är ett Natura 2000-område inom fågeldirektivet (SPA).

Stränderna runt Krankesjön nyttjades fram till början av 1900-talet för slätter. Idag har vissa strandängar väster om sjön restaurerats och betas årligen. Floran som utvecklats tyder på långvarig slätter- eller beteshävd. Även livsmiljön för häckande och rastande fåglar har gynnats genom ökad fuktängsareal och den blå bård som lämnats mot vassen.

Inne i sumpsnåren norr om Stensoffa (Stensoffadammarna) ligger stora, ohävdade kalkkärr med ag (så kallade ”agkärr”). Omfattande torvtäkter i början av 1900-talet har skapat många vattenfyllda torvgravar på fältet, som har stor betydelse för djurlivet. Här finns vattenaloen som är värdväxt för grön mosaiktrollslända i området.

I rikkärret vid Nygårdsäng väster om torvgravarna finns svarttåg, en art som endast finns på tre lokaler i Sverige (alla i sydvästra Skåne). En dikningsplan finns över området där åtgärder ska ta hänsyn till den allmänna naturvården på Revingefältet.

Revingefältet omfattas idag av två stora restaureringsprojekt som delvis finansieras via EUs Life-fonder; Sand Life (åren 2012 - 2018) och Semiaquatic LIFE (åren 2016 - 2020). Inom Sand Life restaureras områdets sandiga marker för att gynna växt- och djurlivet och förbättra status på områdets naturtyper.

Vattenledningen Vomb-Malmö går genom områdets södra delar.

Yttergränsen har justerats i norr där skogspartier med tall har tagits bort. Denna gränsjustering har ännu inte godkänts av Regeringen.

En närmare beskrivning av naturtyper och arter finns under rubriken Beskrivning av naturtyper och arter.

Ingående naturtyper och arter enligt Natura 2000

Områdets naturtyper (se tabell 1 och bilaga 1) konstaterades vid fältbesök.

Tabell 1. Revingefältets naturtyper med arealer och Natura 2000-arter inom området. Natura 2000-koder inom parentes. Naturtyperna indelas i fullgod bevarandestatus (gynnsam bevarandestatus) där alla kriterierna för areal, ekologisk struktur och funktion samt för typiska arter är uppfyllda. I en icke fullgod naturtyp uppfylls definitionen för naturtyp men det kan saknas delar av ekologisk struktur och funktion eller typiska arter. Utvecklingsmarker kan inte definieras som en naturtyp idag men kan omföras till någon naturtyp med aktiva åtgärder eller med naturlig förändring efter lång tid.

Naturtyp	Areal (ha) med bedömd bevarandestatus		
	Fullgod	Icke fullgod	Totalt
♦ Torra sanddyner och sandfält med ljung- och kråkbärshedar (2320)		17,2	17,2
♦ Gräsmarkssanddyner med borsttåtel och rödven (2330)	22,7	201,3	224,0
♦ Kalkrika oligomesotrofa vatten med bentiska kransalger (3140)	307,7		307,7
Vattendrag med flytbladsvegetation eller akvatiska mossor (3260)		5,9	5,9
♦ Torra hedar (alla typer, 4030)		27,1	27,1
♦ *Artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ (6270)		244,4	244,4
♦ Fuktängar med blåttåtel eller starr (6410)		42,0	42,0
Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn (7140)		0,52	0,52
Kalkkärr med ag (7210)		3,9	3,9
♦ Rikkärr (7230)	0,34	1,0	1,34
*Lövsumpskogar av fennoskandisk typ (9080)		22,0	22,0
Bokskog av fryle-typ (9110)		0,80	0,80
Näringsrik bokskog (9130)		22,2	22,2
Ek-avenbokskog av buskstjärnblomma-typ (9160)		13,5	13,5
Svämlövskog (91E0, 9750)		11,3	11,3
Total areal naturtyper		943,9	
*prioriterad naturtyp enligt Natura 2000			
♦ ny areal med naturtyp som inte är beslutad av Regeringen			
Total områdesareal		2980,5	
Natura 2000-arter		Bevarandestatus	
Citronfläckad kärrtrollslända (1042)		Icke fullgod	
Bredkantad dykare (1081)		Icke fullgod	
Större vattensalamander (1166)		Icke fullgod	

Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden

Det övergripande bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EU:s Art- och habitatdirektiv.

För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de naturtyper, Natura 2000-arter och typiska arter som utgjort grund för utpekandet av området. Genom att uppnå gynnsamt tillstånd för arter och naturtyper bidrar Natura 2000-området till att skapa eller upprätthålla en gynnsam bevarandestatus på biogeografisk nivå.

De prioriterade bevarandevärdena är naturtyperna som är förknippade med sandiga marker (2320, 2330), sjön (3140) våtmarkerna (6410, 7140, 7210, 7230) samt de tre Natura 2000-arterna citronfläckad kärrtrollslända, bredkantad dykare samt större vattensalamander. Revingefältet är även ett av de områden i Skåne som har flest rödlistade arter. Till exempel har den extremt sällsynta fjärilen svartpoppeldvärgmal den ena av endast två kända lokaler i Sverige på Revingefältet, svarttåg har en av sina fyra svenska lokaler här och rödtoppebiet har sin enda förekomst i Sverige inom området.

Motivering:

Natura 2000-området Revingefältet har en unik variation av både torra öppna sandiga marker med partier med blottad sand och våtmarker med fuktängar och lövsumpskog. Skogar med bok eller ek, både näringsrik och näringsfattig förekommer och en fågelrik klarvattensjö (Krankesjön) finns. Mycket av den öppna marken har varit åkermark tidigare men kvalitéer har utvecklats med tiden. Revingefältet är ett av de mest betydelsefulla områdena för djur och växter som är förknippat med torra sandiga gräsmarker i Sverige och inom kontinental region. Insektslivet är extremt artrikt med uppemot 50 arter rödlistade vildbin. Flera hotade arter har sin enda eller en av sina få lokaler på Revingefältet, såsom svarttåg, rödtoppebi och svartpoppeldvärgmal. Områdets skogsdungar med bok och ek är rika på vedlevande insekter. Krankesjön har en fin makrofytflora och är med de omgivande våtmarkerna mycket viktig för häckande fåglar och vattenlevande insekter. Området är även betydelsefullt för flyttande och övervintrande fåglar och utgör en av de största rastplatserna för gäss och änder. Fåglarna behandlas vidare i bevarandeplanen för SPA-området Krankesjön, SE0430124.

Bevarandemål

Arealer

Arealen av gräsmarkssanddyner (2330) ska vara minst 224 hektar men arealen får ökas på bekostnad av artrika silikatgräsmarker (6270).

Arealen av sandfält (2320) ska vara minst 17,2 hektar men arealen får gärna ökas på bekostnad av torra hedar.

Arealen kalkrika oligomesotrofa vatten (3140) ska vara minst 307,7 hektar.

Arealen vattendrag med flytbladsväxter eller akvatiska mossor (3260) ska vara minst 5,9 hektar.

Arealen av torra hedar (4030) ska vara minst 27,1 hektar men får minska om arealen utvecklas till sandfält (2320).

Arealen av artrika silikatgräsmarker (6270) ska vara minst 244,4 hektar men arealen får minska om naturtyperna utvecklas till gräsmarksanddyner (2330) eller sandfält (2320).

Arealen av fuktängar (6410) ska vara minst 42,0 hektar.

Arealen av öppna svagt välvda mossar (7140) ska vara minst 0,52 hektar.

Arealen av kalkkärr med ag (7210) ska vara minst 3,9 hektar. Arealen av rikkärr (7230) ska vara minst 1,34 hektar.

Arealen av lövsumpskogar (9080) ska vara minst 22,0 hektar.

Arealen av näringsfattig bokskog (9110) ska vara minst 0,80 hektar.

Arealen av näringsrik bokskog (9130) ska vara minst 22,2 hektar.

Arealen av näringsrik ekskog (9160) ska vara minst 13,5 hektar.

Arealen av svämlövskog (91E0/9750) ska vara minst 11,3 hektar.

Typiska och karaktäristiska arter

Typiska och *karaktäristiska* arter samt andra naturligt förekommande arter ska kunna föryngra sig.

I rissandhedarna (2320) finns de typiska arterna ljung och fältpiplärka

Inom grässandhedarna (2330) finns de typiska arterna; borsttåtel, hedblomster, backtimjan, blåmunkar och fältpiplärka.

I den torra heden (4030) finns den typiska arten knippfryle.

I silikatgräsmarkerna (6270) finns de typiska arterna backnejlika och backtimjan.

I fuktängen (6410) inom området finns de typiska arterna; stagg, klockgentiana, darrgräs, smörbollor, gökblomster, ängsskallra, kärrensälting, Jungfru Marie nycklar, hirsstarr, majviva, ängsbräsma, hartmansstarr, ormtunga, slätterblomma, vildlin och ängsvädd. De typiska fågelarterna enkelbeckasin och tofsvipa finns också.

Inom öppna mossar och kärr (7140) finns de typiska arterna rundsilesår och vattenklöver.

Inom agkärret (7210) finns de typiska arterna knappag och axag.

Inom rikkärret (7230) finns de typiska arterna majnycklar, gyllenmossa och bandpraktmossa.

Inom områdets sumpskogar (9080) finns de karaktäristiska arterna al, storgroë, besksöta, gullpudra, fackelblomster, strandklo, topplösa, hampflockel, svärdsilja, grenrör och strätta.

I svämlövskogen (91E0) finns de karaktäristiska arterna gulsippa, svarta vinbär, älggräs, strätta, hägg, skärmstarr, hampflockel, alm och al.

Inom den näringsrika bokskogen (9130) finns de typiska arterna lundarv, storrams, gulsippa, skogsbingel, gulplister. Inom den näringsfattiga bokskogen (9110) finns de karaktäristiska arterna blåbär, ekorrbar, harsyra, kruståtel och bok. I den näringsrika ekskogen (9160) finns de typiska arterna buskstjärnblomma, gulsippa och storrams.

Det ska finnas värdarter som de typiska/karakteristiska arterna samt direktivarter behöver för att överleva.

Typiska/ *karaktäristiska* arter inom linniska miljöer ska förekomma allmänt.

De typiska arterna grönling och stensimpa finns i vattendrag (3260).

De typiska arterna taggsträfsse, rödsträfsse och borststräfsse finns i sjön (3140).

Den sällsynta arten svarttåg ska finnas i livskraftiga populationer.

Natura 2000 - arter

Arten citronfläckad kärrtrollslända (1042) ska förekomma i området med minst 10 st. individer i minst två dammar. Större vattensalamander (1166) ska förekomma i området med livskraftiga populationer. Breddkantad dykare (1081) ska förekomma i området med livskraftiga populationer.

Terresta miljöer

Fysiska strukturer i form av solbelyst sand/ sandblottor, busksnår, bryn, stenmurar och småvatten ska förekomma allmänt inom området. Solexponerade varma/vindskyddade miljöer och strukturer ska utgöra ett påtagligt inslag i delar av området. Området ska präglas av en mosaik av sandblottor och örtrik gräsmark. Vegetationstäcket ska vara luckert med partier med öppen sand. Sanden ska vara ljus och näringsfattig. Ytor med naturtypen gräsmarkssanddyner med borsttåtel och backtimjan ska bevaras och utvecklas så att de har minst 40 % bar sand medan de riskladda sandfälten kan tillåtas ha mindre mängd blottad sand.

Områdets fuktängar ska vara välhävda med bete eller slåtter. På de fuktängar som är av rikare typ, kalkfuktäng och rikkärr bör slåtter förekomma. Rikkärren ska ha extremt sent betespåsläpp eller slåtter, åtminstone vart 5:e år. Det ska finnas kärr av rik typ. Bottenskiktet i rikkärren ska domineras av brunmossor. Ag ska prägla området genom att vara den mest dominerande arten i naturtypen kalkkärr med ag. Täta bestånd av vass ska inte förekomma. Våtmarkerna finns i anslutning till och står i nära förbindelse med omgivande sjöar och vattendrag.

Hydrologi ska vara ostörd och det ska inte finnas några avvattande eller tillrinnande diken eller körspår eller andra avvattande anläggningar som medför negativ påverkan. Inga dränerande diken eller andra avvattande anläggningar som påverkar naturtypens hydrologi ska förekomma. Grundvattenytan ska variera naturligt och vara hög under större delen av året. De naturtyper som är extra känsliga för förändringar i grundvattennivå eller förändringar av grundvattnets kemiska egenskaper och temperatur är; kalkrika oligomesotrofa vatten (3140), kalkkärr med ag (7210), rikkärr (7230), svämlövskog (91E0/9750), vattendraget (3260), öppna svagt välvda mossar (7140) och lövsumpskogar (9080).

Regelbundet bete ska påverka stora delar av området. Ingen antropogen näringstillförsel eller tillskottsutfodring av betesdjur, ska förekomma med undantag under vintertid på trivial mark utan naturvärden. Betesdjuren ska inte ges medel mot parasiter eftersom det kan finnas kvar rests substanser i spillningen som kan påverka dynglevande organismer negativt. Värdefulla träd t ex bärande och blommande träd, hagmarksträd, hamlade träd, hålträd, grova träd ska finnas i betesmarkerna. Ingen skadlig ansamling av förna ska finnas i området efter vegetationsperiodens slut. Det ska finnas solexponerad bark/ved. Invasiva arter såsom vresros, blomsterlupin, kanadensiskt gullris, vattenpest och parkslide ska inte förekomma.

Småskaliga naturliga processer, som t. ex. trädets förnyring, - åldrande och - avdöende samt omkullfallna träd och luckbildning ska påverka dynamik och struktur i skogsdungarna.

Vattenståndet ska variera naturligt och översvämningar som sker regelbundet och/eller säsongsvist ska påverka dynamik och struktur i svämlövskogen och i lövsumpskogen.

I skogsdungarna ska det finnas gamla träd och förnyring av nya träd som efterträdare av följande arter: al (enstaka); alm (enstaka); bok (tämligen allmän); ek (tämligen allmän); hassel (enstaka); lind (enstaka); lönn (enstaka); rönn (enstaka), sälg (tämligen allmän).

Trädskiktet ska vara olikåldrigt och flerskiktat i skogsdungarna. - Det ska finnas följande strukturer/substrat: gamla träd (enstaka); liggande död ved och stubbar (enstaka); stående döda eller döende träd (enstaka); död ved i olika former inklusive levande träd med döda träddeklar (enstaka); träd med socklar (enstaka); träd med hackspettsbohål (enstaka); gamla träd med grov bark, skador, håligheter, mulm eller döda delar (enstaka); gamla hävdpräglade träd (enstaka); Solexponerade, varma och vindskyddade miljöer och strukturer ska utgöra ett påtagligt inslag genom en mosaik av/variation mellan täta resp. öppna och glest beskogade delar, samt bryn; Fuktig till blöt mark, t.ex. vid stränder/våtmarker/surdrag/källor/utströmningsområden, ska utgöra ett måttligt inslag i delar av området. Blommande örter, buskar och träd ska utgöra ett måttligt inslag i delar av området.

Gran, buskar och sly/ungträd ska inte tillåtas breda ut sig eller skada biologiskt gamla och värdefulla träd i området.

Limniska miljöer

Vattnet i vattendragen ska vara klart med ett siktdjup och ljusklimat som är förknippat med naturtypen. Vattenkvaliteten ska vara god utan någon försurning och med god syrgashalt. Vattenkvaliteten ska vara god och får lägst motsvara god status med avseende på kvalitetsfaktor för [Näringsämnen, siktdjup, syrgas, försurning] enligt HVMFS 2013:19.

Det ska finnas en naturlig hydrologisk regim med avseende på rätning och rensning och det ska finnas sel, kvillar, forsar och fall, branter, sedimentationssträckor.

Det ska finnas en naturliknande vattenståndsvariation som skapar en variation av strandmiljöer med hög biologisk mångfald.

Det ska finnas sträckor som präglas av erosion och meandring som skapar blottlagd jord/strandzon och strandbrinkar.

Det ska finnas effektiva passager för djur, växter, sediment och organiskt material till anslutande vattensystem och svämplan.

Det ska finnas en funktionell buffertzona, d.v.s. en zon med obrukad mark mellan åker (inkl. gödslad vall) och vattendrag som bl.a. kan minska näringsläckage i anslutning till vattendraget.

Krankesjöns vatten ska vara klart med ett siktdjup och ljusklimat som är förknippat med naturtypen. Vattenkvaliteten och syrgashalt ska vara god och sakna försurning.

Den hydrologiska regimen ska vara naturlig. Vattenkvaliteten ska vara god och får lägst motsvara god status med avseende på kvalitetsfaktor för [Näringsämnen, siktdjup, syrgas, försurning] enligt HVMFS 2013:19.

Det ska finnas en naturliknande vattenståndsvariation som skapar en variation av strandmiljöer med hög biologisk mångfald.

För Krankesjön ska halten av näringsämnen vara naturligt låg (oligotrof) - intermediär (mesotrof), Vegetationen ska domineras av kransalger (Chara, Nitella) (den höga kalkhalten i sjön gör att dessa får kalkutfällningar). Förekomst av kransalger kan periodvis vara naturligt låg. Sjön skiftar regim regelbundet och det är oklart hur det styrs. Sjön ska ha en naturlig strandzon och närområde. D.v.s. i låglänta delar och på finkorniga jordar, där vattendrag tillåts meandra, karakteriseras den naturliga närmiljön av omväxlande erosions-och sedimentationspartier med regelbundet blottlagd jord och förekomst av branta strandbrinkar

Framtida uppföljning av planen kan medföra att nuvarande bevarandemål ändras och att nya mål läggs till.

Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus

Naturtyper

Sandiga marker (rissandhed, 2320 och grässandhed, 2330)

I den glesa vegetationen i de sandiga markerna lever en grupp skalbaggar som livnär sig på oljerika frön, så kallade frölöpare med sällsynta arter såsom gul frölöpare och platt frölöpare (båda med åtgärdsprogram). Där sandgräsmarkerna betas finns en hög artrikedom med dynglevande skalbaggar. I områdena på fältet med större ytor med blottad sand kan även den sällsynta fältpiplärkan förekomma (artportalen, senast observation 2007). I vertikala sluttningar med blottad sand finns kolonier med backsvala, som t ex i grustaget Norrevång och i Tvedöra grustag (se områdeskarta sid 6). Fuktigare sandmarker och tillfälliga vattensamlingar inom naturtypen är exklusiva livsmiljöer för hotade groddjur såsom strandpadda och lökgröda.

Stora delar av naturtyperna rissandhed (2320) och grässandhed (2330) har icke fullgod bevarandestatus p.g.a att det inte finns tillräckligt med blottad sand med luckert markvegetationstäckte, vissa delar har ej hävd. Förnaansamling som en följd av svagt bete samt för lite störning i marken gör att bergven breder ut sig på bekostnad av borsttåtel vilket missgynnar naturtypen 2330. Man kan förvänta sig att grässandhedarna uppnår bättre bevarandestatus när effekterna av åtgärder inom projektet Sandlife blir synliga med t.ex. ökat bestånd av arter som borsttåtel m.fl.

2320

Där vegetationen slutit sig något och t.ex. ljung etablerats har så kallade rissandhed (2320) utvecklats. Vid regementet i norr finns ett område) där kruståtel och ljung dominerar och norr om Krankesjön finns en lokal med den sällsynta luktvadden. Svartfläckig blåvinge finns noterad nordväst om Krankesjön. I den blottade sanden gräver många insekter sina bohål såsom solitära vildbin och här lever också deras boparasiter. Exempel på arter inom naturtypen är vädtsandbiet och dess boparasit (gökbi) vädökb. Andra arter som finns här är randbyxbi, vädtsandbi, rödtoppebi och åkerväddantennmal, alla är rödlistade eller omfattas av åtgärdsprogram. De bästa delområdena för vildbin är i nordost, runt Klingvalla, i söder och vid Svarta hål i väster (Se områdeskarta sid 6).

Vid regementet i norr finns flera rödlistade samt ovanliga insekter bl.a. svartfläckig blåvinge, vädssandbi, väddgökbi, stäppsandbi, mjölfly och guldbyxbi. Vid svarta hål finns stäppsmalbi, guldsmaalbi, hedsidenbi, rödtoppebi och åkerfibbla. Öster om Krankesjön finns 30 arter av rödlistade vildbin. I söder finns gul frölöpare, dådresandbi, klocksolbi och rödtoppebi.

2330

I områden där det förekommer rikligt med blottad sand och där vegetationen är gles har en speciell vegetation etablerats med flertalet annueller och ett rikt insektsliv och många sandberoende grävande insektsarter. I dessa torra områden breder framförallt gräsmarkssanddynen (2330) ut sig och vegetationen domineras delvis av bergven, rödven, bergsyra, flockfibbla, sandstarr och på något mer omrörda områden av borsttåtel, backtimjan och luktvädd. Dessa marker är beroende av återkommande störningar för att bibehålla de strukturer som sandmarkens arter behöver. Borsttåtel och annueller såsom skatnäva, styvmorsviol, vårnagelört och nagelört är extra känsliga och kräver nya sandblottor varje år. Många av sandmarkernas arter etableras när det finns blottad sand, men står kvar i senare successionsstadier när vegetationen har slutit sig något, såsom hedblomster, fältmalört, backtimjan, monke och gul fetknopp.

Svartfläckig blåvinge (rödlistekategori NT (2015)) finns i de sandiga naturtyperna där det finns rikligt med dess värdväxt, backtimjan.

Fuktigare sandmarker och tillfälliga vattensamlingar är exklusiva livsmiljöer för hotade/sällsynta arter, såsom stinkpadda, lökroda, fingerhirs och åkermadd.

Här finns potential också för vildbin, dykarskalbaggar och trollsländor att etablera sig på sikt. I söder finns rödtoppebi, stäppbandbi och stäppsmalbi.

Betesmarker (Torra hedar, 4030 och Silikatgräsmarker, 6270)

4030

Den hedartade naturtypen (4030) är ovanligare på Revingefältet och domineras av kruståtel, knippfryle, ljung och/eller sandstarr. På sikt kan torr hed utvecklas mot sandigare rissandhedar (2320) eller grässandhedar (2330) om bevarandestatus blir bättre, vilket sker genom utarmning av markerna samt med ökad störning. Idag är bevarandestatus för naturtypen icke-fullgod då betestrycket är svagt eller obefintligt och det sker en långsam igenväxning.

I området förekommer många hotade eller sällsynta växt- och insektsarter, som är knutna till de torrare, öppna markerna, såsom grönaktigt knölfly, smalt gräsmott, utropsstreckad korthuvudmal, rödtoppebi. Det finns gott om häckande sånglärka i de centrala delarna av området och backsvala häckar i sandbrinkar vid Tvedöra grustag.

6270

På något näringsrikare sandområden med tätare grässvål och mindre omrörning förekommer stora arealer med torra silikatgräsmarker (6270) med backnejlika, backtimjan, fårsvingel, borsttåtel, hedblomster, rödtoppa, rödven m fl.

Gräsmarker i sydvända sluttningar, såsom grusåsen söder om Krankesjön, är värdefulla insektsmiljöer, och hyser en liknande insektsfauna som i de sandigare naturtyperna. Öbacken sydost om Krankesjön har fragment av naturtypen silikatgräsmarker (6270) med bl.a. backnejlika, backtimjan, rödklint och väddklint.

Bevarandestatus på silikatgräsmarkerna är icke-fullgod på grund av att betetrycket bitvis är svagt.

Våtmarker (6410, 7140, 7210, 7230)

Alla naturtyper inom våtmarkerna är enligt ÖMAS undantagna från militär övningsverksamhet genom stängsel. I de områden som inte betas har buskage och uppväxande skog uppkommit och i områden med täta snår finns risk för uppbökning av markskiktet från vildsvin.

Många naturliga våtmarker inom Revingefältet har dikats ut efterhand, vilket har medfört djupa och breda stamdiken. Nydikning är förbjudet idag och regleras i både miljöbalken (1998:808) och restvattenlagen (1998:812). Dikning räknas som markavvattning och syftet med förbudet är att skydda de våtmarker som finns kvar i området.

Sjösänkning och utdikning av Fönesjön (Se områdeskarta sid 6) i slutet av 1800-talet ledde till att stora områden med torvjord blottades. Omfattande torvtäkt skedde i början av 1900-talet, vilket lett till bildande av torvgravar i området.

I grunda fiskfria vatten med sandig botten förekommer lekande strandpadda. Enstaka lökgrödor finns kvar i de lite djupare dammarna på fältet. Dykarskalbaggar och trollsländor finns i de torvgravar som uppkommit väster om Krankesjön. Våtmarksknutna fågelarter såsom enkelbeckasin, gulärta och tofsvipa är vanliga på fuktängarna.

Fuktängar med blåttåtel eller starr (6410)

Fuktängar (6410) av både trivial typ och örtrik typ (kalkfuktäng) finns inom Revingefältet. Fuktäng av trivial typ som domineras av blåttåtel, krypven, vecketåg och krypvide finns det få av, medan kalkfuktängar som domineras av darrgräs, småvänderot, höskallra och ängsskallra är något vanligare.

Stora arealer fuktäng av trivial typ med tuvtåtel förekommer i sänkan vid Silvåkrakärret och i öster, där Revingefältet gränsar till Vombsängar och Klingavälsåns naturreservat (Se områdeskartan sid 6). Läget gör dessa ängar intressanta för häckande och rastande fåglar som t.ex. tofsvipa och storspov. Hävdtryck och övningsintensitet är lägre på de fuktiga markerna jämfört med de torra vilket leder till igenväxning med sly av björk och videbuskage. Arter som gulvial, gökblomster, kärtistel, kåltistel, ängsskallra och nysört finns här. Ett område väster om Silveråkra sjö/kärr (Se områdeskartan sid 6) slåttas och arter som darrgräs, gökblomster, humleblomster, nattviol, ängsskallra, slätterblomma och älggräs och vecketåg finns här. De öppna strandängarna runt Krankesjön besöks av många vadarfåglar som t.ex. enkelbeckasin, tofsvipa, gulärta och rödbena. I de buskriska öppna markerna runt sjön finns enstaka törnskatapar.

Stranden mellan Sjötorp och Ellagård har restaurerats som en gåva till kungen på hans 50 - åriga födelsedag och området kallas därför "Kungens våtmark". Området betas men inte ut i strandlinjen och det finns därför ett vassbälte med inslag av säv och ag mellan strandängen och sjön. Längre upp på stranden finns täta videsnår och sumpskog av björk, klibbal och även enstaka ekar, hagtorn och björnbärstris tillsammans med skräppor, älggräs och vecketåg. I området finns fragment av den gamla strandängsfloran kvar med t.ex. kärnnycklar, plattsäv, ag,

blåtåtel, fackelblomster, gulmåra, gökblomster, kärrsälting, rödklint, slätterblomma, ängsvädd, hartmansstarr och ormtunga.

Sydväst om Krankesjön, på Silvåkra gods marker, finns en restaurerad trivialare fuktäng som kallas Almen. Här finns arter som humleblomster, gulmåra, jordtistel, kråklöver, liten blåklocka, puktörne, rödven och stagg. Området är mycket välbetat och det mesta saknar gödselpåverkan men brännässlor förekommer.

På kalkrikare partier väster om Krankesjön och i Silvåkrakärret förekommer kalkfuktängar, med en artrik och sällsynt flora och fauna som har gynnats genom restaurering och återupptagen slätter. Kärlväxter som finns inom naturtypen är bl. a. darrgräs, småvänderot, höskallra, ängsskallra, kärrsälting, Jungfru Marie nycklar, rödtoppa, hirsstarr, majviva, ormtunga, slätterblomma, ängsklocka, gulvial, gökblomster, ängsskallra, vildlin, ängsvädd och rödlistade arter såsom hartmansstarr. Området har idag sent betespåsläpp för att gynna svartåg.

På fuktängarna med blåtåtel vid Västra Tvet samt vid Vaselund förekommer klockgentiana och den sällsynta alkonblåvingen.

Vid Tvedöra finns en liten fuktäng med smörboll, hirsstarr, humleblomster, veketåg och älggräs som är något svagt hävdad. Det finns också en damm, Tvedöradammen som bl. a. hyser signalkräftor.

Träd och buskar av al, alm, asp, björk, bok, hagtorn, björnbär finns inom naturtypen. Rönn finns i liten omfattning medan salixarter som viden finns i lite större omfattning.

Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn (7140)

I de igenväxta partierna vid Kalvs mosse förekommer intermediärkärr (7140) som domineras av flaskstarr och vitmossor. Arterna rundsileshår och vattenklöver finns också. Idag är de igenväxta partierna fina fågelmarker för bland annat spillkråka.

Kalkkärr med ag (7210)

I de torvgravar väster om Krankesjön där kalk har trängt upp domineras ag och naturtypen kalkkärr med ag (7210) har utvecklats. Agkärren växer igen mer och mer med vide och björk. Området hävdas inte alls. Partierna med agkärr (7210) är artfattiga men ag har utbredda bestånd i en av torvgravarna där kalk kommit upp till ytan. I övrigt finns bara en trivial flora.

Skogspartier med björk, al och vide förekommer i anslutning till torvgravarna samt i strandzoner runt Krankesjön, som var helt öppna fram till 1940-talet. Citronfläckad kärrtrollslända och grön mosaiktrollslända finns här liksom pungmes. Torvgravarna avvattnas genom Länsmansbäcken till Krankesjön.

Rikkärr (7230)

Söder om den torrlagda Silvåkra sjö finns ett extremrikkärr med gräs-/starrvegetation på fastmatta.

Rikkärret ligger utmed ett stort dike och är tyvärr igenväxande och inte särskilt artrikt med avseende på rikkärrsarter. Rikkärret har varit ohävdad under lång tid men har restaurerats för några år sedan och slåtrats nu årligen. Arter som vippstarr, tagelstarr, kärrsälting och majnycklar är vanliga på lokalen. I bottenskiktet finns kärrbryum, guldspärrmossa, gyllenmossa och

bandpraktmossa. Området har i sen tid övergått från att vara en välhävdad betesmark till att bli en kärrmark, lokalen har blivit mera tuvig med våtare mellanrum. Både ag och blååtätel har ökat. Krondiket i öst-västlig riktning går rakt igenom kärret, vilket starkt påverkar kärrets bevarandestatus.

Väster om Krankesjön ligger Nygårdsäng, ett annat litet rikkärr med en välutvecklad flora med majviva och det sällsynta svarttåget. För övrigt dominerar brunstarr, bladvass, flaskstarr och älggräs. Arter som också finns är ag, tagelstarr, näbbstarr, ängsnycklar, majviva, kärrsälting, loppstarr och majnycklar. I bottenskiktet finns späd skorpionmossa, kärrkvastmossa, guldspärrmossa och kärrbryum.

Skogen (9080, 91E0/9750, 9110, 9130, 9160)

Idag finns endast små dungar med lövskog på Revingefältet som utgörs av naturtyp, men trots detta finns en artrik förekomst av vedlevande organismer, framförallt av skalbaggar. Runt regementet (som ligger utanför Natura 2000-området) finns flera gamla ekar med en del död ved, som är viktiga tillsammans med områdets skogsdungar för områdets artrika insektsfauna. Floran är som regel trivial och betespåverkad i de torra och friska naturtyperna. Skogsbiotoperna på Revingefältet är viktiga för områdets viltstammar.

På Revingefältet förekommer fem områden som är utpekade som nyckelbiotoper av skogsstyrelsen (se områdeskarta sid 6); bokdungarna öst och väst om Tvedöra, bokskog vid Fönesjön och vid Västra Tvet, sandbarrskog vid Klingvalla samt alsumpskogen i Bökebjärsmossen.

Sumpskog (9080) och svämlövskog (91E0/9750)

Alsumpskogarna och klibbalstrandskogarna är sena successionsstadier på framförallt dikad mark eller gammal sjöbotten. De har troligen uppkommit genom igenväxningar av slåtter- och/eller betesmark under 1900-talet och klassas som relativt unga.

De fuktiga skogstyperna (9080 och 91E0) förekommer nästan uteslutande på igenväxt ängsmark eller gammal sjöbotten och har en trivial flora. Arter som al, storgröe, besksöta, gullpudra, vattenmärke, slokstarr, blåsäv, kärrdunört, frossört, vippstarr, gulvial, kärrjohannesört, kåltistel, brunskära, knagglestarr, skånskt mannagräs, fackelblomster, strandklo, topplösa, hampflockel, läkevänderot, svärdsilja, grenrör och strätta finns i sumpskogen (9080).

I svämlövskogen (91E0) finns gulsippa, svarta vinbär, älggräs, strätta, hägg, skärmstarr, hampflockel, desmeknopp, brunstarr, sengröe, spikblad, kärrfräken, kabbleka, ängsruta, skuggveronika, fackelblomster, hampflockel, kärrbräsma, kärrdunört, nysört, hundstarr, såpnejlika, skogsklematis, svalört, löktrav, nejlikrot, äkta förgätmigej, nickskära.

Träd- och buskskiktet består av alm, svartvide, jolster, asp, rödek, hägg, fläder, benved, pil, rödvide, tibast, olvon, krypvide och al.

I sumpskogarna på Revingefältet förekommer en rik insektsfauna med flera rödlistade arter såsom bälgetinglik glasvinge, glasbjörksvikmal, punkterad lavspinnare och stor skimmerfjäril. Eftersom träden i sumpskogarna är unga bedöms bevarandestatus som icke fullgod.

Bokskogar (9110, 9130)

I söder finns en bokdunge, polisdungarna (se områdeskarta sid 6) som nyttjas intensivt i samband med större övningar, vilket medför betydande påverkan på såväl mark som träd.

Dungen är en värdefull nyckelbiotop med mycket död ved och gamla träd av bok, skogslönn, alm, skogslind och ek (spärrgrenig). Död ved finns i form av bohål, högstubbar och torrakor. Övriga träd och buskar inom bokskogarna är tall, asp, gråvide, björk, rönn, hallon, oxel, ask, apel och tysklönn.

Revingefältets bokskogar och de dungar som domineras av bok har en medelmåttig andel med vedlevande skalbaggar. Mängden död ved i form av stående rakor, liggande stockar och klenved är extremt låg i hela området. Antalet hålträd eller träd med andra skador som gynnar vedlevande organismer är relativt liten. Föryngringen av bok är obefintlig eftersom flertalet dungar betas hårt och det finns stora glapp i åldersstrukturer.

De flesta bokskogsdungarna är mer än 100 år gamla och utgörs framförallt av den näringsrika typen (9130) med fältskiktsarter som harsyra, lundarv, storrams, gulsippa, skogsbingel, gulplister, bäckveronika, blåsippa, sårläka, gökblomster, buskstjärnblomma, blåsippa, vitsippa, svalört, tvåblad, grönvit nattviol, lundelm, tiggarranunkel, stor häxört, strandklo, nejlikrot, skogsviol, desmeknopp, långsvingel, löktrav.

Det finns också bokskog av den näringsfattiga typen (9110) med ett glest fältskikt av ofullständigt nedbrutna boklöv samt blåbär, bäckveronika, liljekonvalj, träjon, ältranunkel, luktvial, ekorrhär, harsyra och kruståtel.

Mängden död ved i form av torrakor, lågor och grova grenar är liten i områdets bokskogar som helhet vilket gör att bevarandestatusen är icke-fullgod.

Örtrik ekskog (9160)

Eken och ekskogen är ett signum för Revingefältet och före 1700-talet lär det ha funnits vidsträckta ekskogar i området. Idag finns bara en liten spillra kvar av dessa skogar. Tillsammans med den rika förekomsten av ek runt regementet i norr och med ek insprängd i bokskogarna håller dessa miljöer trots allt en hög artrikedom vad gäller vedlevande insekter. Ekskogarna i området har också en relativ riklig förekomst av andra arter knutna till eken såsom eksnabbvinge.

De örtrika ekskogarna (9160) var öppnare i början av seklet och troligen hävdade som äng. Idag är vissa delar betade med en markvegetation av friskäng medan andra delar är obetade med en riklig hasselförekomst och ett fältskikt med bl. a buskstjärnblomma, lundgröe, gulsippa, storrams, vildkaprifol och nejlikrot. Även hägg förekommer inom området.

Det finns nyckelbiotoper med ekskog, dels vid "Myrdungen" vid Västra Tvets gamla tomt, vilken innehåller rikligt med grova träd samt ytterligare nyckelbiotoper med mycket död ved öster om Tvedöra samt vid Vaselund (se områdeskarta, sid 6).

Vid Myrdungen finns en fuktig ekskog som utgörs av två nyckelbiotoper. Den södra är bortstängslad för bete och här finns en lundkaraktär även om det i vissa delar finns nässlor som dominerar fältskiktet. I området finns hassel och apel samt spärrgreniga gamla träd av ek, bok, lind och al och förmodligen har ekskogen varit öppnare tidigare. Död ved i form av lågor och högstubbar finns. Den norra delen är mer karaktär av en glest bevuxen beteshage med jätteträd av ek, skogslind och bok och en del död ved. Här finns grova solexponerade träd samt nektarbärande buskar som t.ex. hagtorn. Även denna dunge används frekvent intensivt för gruppövningar.

Vid Vaselund finns en del hassel, lind, björk, apel och förekomst av en frodig lundflora.

Kalkrika oligomesotrofa vatten med bentiska kransalger (3140) och Vattendrag med flytbladsvegetation eller akvatiska mossor (3260)

Beteckning i VISS;|MS_CD: WA94704410, |VISS EU_CD: SE617797-135339

3140

Krankesjön är en grund slättsjö vars sjöbotten täcks till stora delar av kransalger. Sjön har en naturligt basisk och relativt näringsfattig vattenstatus, vilken måste bibehållas för att naturtypen med sin karaktäristiska vegetation ska kunna bevaras. Sjöns maxdjup är tre meter med ett medeldjup på en meter, botten består av sand och lera.

Sjön har genom åren växlat mellan stadier av klart och grumligt vatten och har därför varit ett intressant objekt för sötvattensforskare. För tillfället verkar sjön vara på väg in i ett grumligare tillstånd.

Kransalgerna har inte växt ändå upp till vattenytan alla år.

Dock har man inventerat sjön och sett att det finns stora, täta och till synes välmående vegetationsbälten under ytan så bevarandestatusen är ändå fullgod. Kransalgerna växer ner till 1,8 m djup och den biologiska mångfalden är relativt hög.

Medelvärde för totalfosfor (TP) i Krankesjön under perioden 2007 - 2012 är högt (38,8 µg/L) och medelvärde för totalkväve (TN) under samma tidsperiod är också högt (1,23mg/L).

Sjön får vatten från i huvudsak tre håll, via Länsmansbäcken som avvattnar torvgravarna vid Stensoffa och längre upp även Prästaskogsområdet norr om Hällestad, via Silvåkrabäcken som avvattnar i princip hela den södra delen av fältet samt via ett dike genom Bökebjärsmossen som avvattnar de lågt liggande områdena kring. Sjön avvattnas via Ålabäcken ut till Kävlingeån.

Man kan spåra den första regleringen av sjön till början av 1800-talet. Ytterligare regleringar av sjön skedde kring 1890 då man sänkte Silvåkrasjön och Krankesjön och vidare gjorde en fördjupning av biflödet Ålabäcken till Kävlingeån. Krankesjön sänktes därmed två fot. På 1930-talet var det tal om att Kävlingeån mot Vomb också skulle regleras och trots att delägarna runt sjön inte ville vara med tvingades de av vattendomstolen. Torvjordarna som blivit tillgängliga inom landvinningarna har utnyttjats som torvtäkt. Stränderna runt Krankesjön nyttjades fram till början av 1900-talet för slåtter och idag har vissa strandängar väster om sjön t.ex. Kungens våtmark, restaurerats och betas årligen.

Längre partier runt sjön är till största delen igenväxta med vass, vide och al. Al- och videsnåren har en trivial flora, men ett rikt insektsliv.

Sjön har ett mycket rikt fågelliv och har under mycket lång tid varit en av landets förnämaste fågelsjöar som utgör en viktig häcknings-, rast- och övervintringslokal för många fågelarter. Häckande fåglar utgörs av bl. a fisktärna, skäggdopping, glada, tornfalk, pungmes, småfläckig sumphöna och sävsångare kärrensångare, rördrom, sommargylling, och svarttärna. Bland övervintrande och rastande flyttfåglar kan nämnas aftonfalk, dubbelbeckasin, havsörn, salskrake och flera arter av gäss. Vassarna runt sjön har häckande skäggmes, fiskgjuse, brun kärrhök och vattenrall. På de kvarvarande öppna strandängarna runt sjön uppträder många vadararter t.ex. enkelbeckasin, tofsvipa, gulärta och rödbena. I de buskrika öppna markerna runt sjön finns enstaka törnskatepar.

Fisk som abborre, björkna, gädda, mört, sarv, sutare, braxen, gers och groplöja finns i sjön. Sjön har en vegetation som domineras av kransalger men också av nateväxter. Arter som finns är skörsträfsse, taggstäfsse, rödsträfsse, borststräfsse, ålnate och borstnate, medan flera arter har

försvunnit från sjön under senare tid, bl. a den starkt hotade stjärnlinke. Röd- och taggsträfsse dominerar stort. Andra arter som finns i sjön och på stranden är vattenskräppa, gul näckros, hornsärv, hjulmöja, kärrdunört, axslinga, vattenmärke, sprängört, kärrsilja, vattenmåra, snårvinda, strandklo, vattenmynta, hampflockel, trubbnate, uddnate, plattsäv, brunstarr, hundstarr, blåsäv, gul svärdsilja, kalmus, andmat, smalkaveldun, ag, och olika starrarter.

Sjön har genom åren växlat mellan stadier av klart och grumligt vatten och har därför varit ett intressant objekt för sötvattensforskare.

Vattnet i Krankesjön brukade vara klart men det har blivit grumligare och man kan befara att en förändring är på gång. Kransalgerna har inte växt ändå upp till vattenytan alla år. Hela sjön är grund med en naturligt basisk och relativt näringsfattig vattenstatus, vilken måste bibehållas för att naturtypen med sin karaktäristiska vegetation ska kunna bevaras.

Dock har man inventerat sjön och sett att det finns så stora, täta och till synes välmående vegetationsbälten under ytan så bevarandestatusen är ändå fullgod. Kransalgerna växer ner till 1,8 m djup och den biologiska mångfalden var relativt hög.

3260

Beteckning i VISS; MS_CD: WA81734538, EU_CD: SE617883-135553.

Kävlingeån ingår i nordvästra delen av området. Kävlingeån bedöms ha otillfredsställande ekologisk status. Bedömningen baseras på intilliggande vattenförekomster och på vattenkemiska resultat som visar på hög näringspåverkan.

Fiskbeståndet i Kävlingeån baseras på elfiske som utförts i Harlösabäcken (biflöde till Kävlingeån) vid två lokaler 2002. Den nedre av dessa lokaler elfiskades även 1999 och ytterligare en mellanliggande lokal elfiskades 1995. Vid varje tillfälle och samtliga lokaler fångades gott om öring, både vuxna och smolt. Även grönling, ål, lake och stensimpa har hittats i ån. Elfiske saknas helt i Kävlingeån, mellan Ålabäckens och Klingavälsåns utflöde till huvudfåran.

I ån finns också Vit näckros växer i ån och tvåvingen *Chrysops rufipes* (som saknar svenskt namn) förekommer också.

Icke-naturtyper

Stora delar av de öppna betade markerna på Revingefältet har idag viss näringspåverkan från gödsling och vallinsådd och har inte utvecklat den flora som krävs för att bedömas som naturtyperna 2330 eller 6270. Vallinsådd förekom så sent som på 1990-talet, vilken bidrar till att en starkt kulturpåverkad vegetation idag breder ut sig över stora delar av Revingefältet. Denna gräsvegetation saknar bottenkikt och består antingen av engelskt rajgräs, hundäxing, kamäxing, timotej och ängssvingel, eller gles, högvuxen vegetation som domineras av gråbo, knylhavre, kvickrot och många ruderatarter.

På sikt kommer dessa marker att utarmas och förhoppningen är att de successivt kan omvandlas till naturtyp.

På Revingefältets fuktigare delar finns större ytor med hävdad tuvtåteläng, De lågt liggande partierna domineras av tuvtåteläng som inte nödvändigtvis utgör naturtyp, men som kan hysa stora fågelvärden. Tuvtåtelängar finns mot Vombsängar i söder och öster om Silvåkrakärret.

Torvtäkterna utgörs inte av någon naturtyp, men i de närings- och humusrika dammarna frodas bl. a bläddror, dyblad, gul näckros, vit näckros, stor igelknopp, dvärgigelknopp, dyveronika, nateväxter, sjöranunkel och vattenaloe.

I norr breder stora tallplanteringar ut sig på Södra skånska regementets ursprungliga övningsområde. Dessa planteringar är viktiga häckningslokaler för bl. a nattskärpa och trädlärka.

I söder mellan Klingvalla och Östra Tvet (se områdeskarta, sid 6) finns ett äldre tallbestånd som utgör nyckelbiotop. Förutom tall finns här lite ek, björk, alm och rönn. Där finns mycket död ved i form av torrakor, högstubbar och lågor.

Natura 2000 – arter

Krankesjön och de omkringliggande dammarna utgör livsmiljöer för de, enligt Natura 2000, prioriterade arterna bredkantad dykare, citronfläckad kärrtrollslända och större vattensalamander.

Krankesjön med omnejd utgör en viktig häcknings-, rast- och övervintringslokal för många fågelarter, se vidare bevarandeplan för SPA-området Krankesjön SE0430124.

Bredkantad dykare (1081)

I de yttre kanterna av tätare bestånd med högstarrvegetation och sjöfräken i klarvattensjöar och åar lever skalbaggsarten bredkantad dykare. Arten förekommer i oligotrofa-mesotrofa sjöar samt i djupare dammar och torvgravar. Den uppträder såväl i klarvattensjöar som i mera humösa vatten. Sjöarna ska ha tät strandvegetation samtidigt som det måste finnas stora vegetationsfria vattenpartier för att arten ska trivas.

Bredkantad dykare påträffas vanligtvis i de yttre delarna av strandvegetationen. Längs stränderna finns ofta täta bestånd av högväxta starrarter och sjöfräken. I södra Sverige hittar man den vanligtvis i oligotrofa sjöar, längre norrut ökar andelen fynd i mera näringsrika sjöar. Arten har påträffats i myrgölar, torvgravar och fiskdammar.

Både larven och den vuxna skalbaggen är rovdjur som bl. a lever av nattsländelarver. Arten har relativt god spridningsförmåga.

Parning sker på våren, och äggen kläcks efter ca 2 veckor. Larven som till stor del livnär sig på nattsländelarver växer snabbt. Efter 4-6 veckor förpuppas den i en håligheter i marken. Pupporna kläcks främst under försommaren. Arten är huvudsakligen nattaktiv.

Arten har god flygförmåga och kan sprida sig mellan sjösystem på flera kilometers avstånd.

Vid en inventering av dykarskalbaggar inom Revingefältet i samband med Semiaquatic Life (2016) hittade man fem vatten som bedömdes som lämpliga för större dykarbaggar, samtliga i närheten av Svarta håll. Arten är svårinventerad och hittades ej vid inventeringstillfället men det finns stor potential för att arten finns i någon av dessa vatten.

Citronfläckad kärrtrollslända (1042)

Citronfläckad kärrtrollslända förekommer i fiskfria vatten med öppna vattenspeglar i kombination med vindskyddad strandvegetation. Den lever i vegetationsrika dammar, myrgölar, mindre sjöar och i deltaområden, samt i tät bevuxna vikar av större sjöar. I södra Sverige kan arten lokalt vara tämligen allmän i igenväxande torvgravar. Förekomst av öppna vattenytor är nödvändigt under äggläggningen.

Larven förekommer i strandnära vatten där den lever som rovdjur på vatteninsekter och kräftdjur. Larvutveckling är som regel 2-årig, men varierar från 1-3 år beroende på klimat och födotillgång. Larverna kläcks till aduler under försommaren och arten har sin flygtid från slutet av maj till mitten av juli. De fullbildade trollsländorna är goda flygare och kan förflytta sig mer än 10 km mellan olika vattensystem. Det vanliga beteendet är dock att hålla sig i närheten av uppväxtplatsen.

En mycket stor del av det europeiska beståndet finns i de södra delarna av Sverige, sydöstra Norge och södra Finland.

Citronfläckad kärrtrollslända (hanar) hittades vid en inventering inom Semiaquatic Life (2016) i tre vatten vid Svarta hål. Totalt observerades fem hanar vid inventeringen.

Större vattensalamander (1166)

Större vattensalamander förekommer i fiskfria vatten med viss vegetation under lek- och larvperioden. Arten lever större delen av sitt liv på land, och har väldigt specifika val av livsmiljö, t.ex. murkna trädstammar och stubbar, smånagargångar, under mossbeklädda stenar och i blockterräng. Vanligen finns de i fuktig huvudsakligen lövdominerad skog, men de påträffas sällsynt även på öppen mark, t.ex. i fuktiga haggar med högvuxet gräs.

I vatten lever den i vattensamlingar som är permanenta och solbelysta, och finns sällan i vattensamlingar som är mindre än 10 meter i diameter och/eller grundare än 0,5 meter. Lekvatten bör vara fiskfria, för larverna är utsatta för en stark predation från fisk. Dessutom innebär frånvaron av fisk att det finns mer föda i form av fler evertebrater i vattnet. Det är viktigt att det finns lämpliga habitat på land nära lekvatten, eftersom studier har visat att en majoritet av individerna i en population sällan vandrar längre än 100 meter från vattnet. Inventeringarna inom Semiaquatic Life (2016) visade att arten förekom i 3 av 11 dammar/vattensamlingar kring Svarte hål och norr om Krankesjön.

Hotbild – vad kan påverka Natura 2000-området negativt?

Nedan redovisas exempel på åtgärder som riskerar att påverka utpekade naturvärden negativt. För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön negativt i ett Natura 2000 område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka Natura 2000-områdets naturvärden negativt ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen, vilket underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller skogsbruksåtgärder ska istället Skogsstyrelsen kontaktas.

Observera att dessa hot ej är föreskrifter som t.ex. för naturreservat utan är tänkt att användas som ett verktyg vid tillståndsprövning samt för att påvisa vad som påverkar Natura 2000-området.

De största hoten för områdets naturtyper och Natura 2000-arter är:

Terrestra miljöer

- Gödsling eller annan tillförsel av näringsämnen (t.ex. gödsling, kalkning, kväveläckage från omgivande marker, spridning av rötslam, stödutfodring, spridning av mull, bark eller andra jordförbättrare m.m.) från annan källa än från betande djur som skadar mark och vegetation. Tillskottsutfodring av betesdjur kan ge indirekt näringstillförsel till marken och missgynnar då den konkurrenssvaga floran. Vid ranchdrift som på Revingefältet så behövs ibland tillskottsutfodring, vilket bör ske på särskilda platser där inte naturtyp påverkas negativt. Betesmarkerna får inte sambetas med gödslade marker.
- Bandfordon kan dra med sig torvjord från lägre benägna partier upp till sandigare backar, vilket medför att floran blir med kvävegynnad och ändras på backarna.
- Svag eller utebliven hävd som leder till att naturtyperna växer igen. Igenväxning av sly och ett alltför tätt träd- och buskskikt. Sandmarkernas artrikedom är beroende av öppna, solbelysta ytor. Svarttåg är mycket känslig för igenväxning i områdets rikkärr.
- Utebliven störning i sandmarkerna leder till minskad mängd blottad sand och att insekterna inte hittar ytor att gräva sina bohål, växternas frön gror inte och mikroklimatet blir kallare och fuktigare.
- För intensiv hävd så att blommande örter och buskar inte får en chans att sätta frö. Ett exempel på var det är för intensiv hävd är Ö-backen i söder. För intensiv beteshävd är också ett hot för Större vattensalamander.
- Återställning av markskador på sandiga marker efter övningsverksamhet. Harvning där mullrik jord sprids över sandmarkerna. En viss återställning kan dock behövas ibland och på mark utan sand är det nödvändigt.
- Plantering eller uppodling. Granplanteringar ska enligt Regeringen överföras till lövskog om inte annat anges. Områden som är klassade som naturtyper enligt Natura 2000 är enligt ÖMAS inte aktuella för nyplanteringar, naturtypsmark är inte heller lämpligt för uppodlingar, t.ex. salladsodling.
- Användning av avmaskningsmedel med samma miljöpåverkan som avermectin är negativt för den dynglevande insektsfaunan och bör undvikas i så stor utsträckning som möjligt. Avmaskningsmedel ska inte användas utom när det sker på Veterinärens inrådan.
- Användning av bekämpningsmedel och kemikalier inom området eller i de omkringliggande skogarna och åkrarna. Gödslingseffekter från luftburna föroreningar är också ett hot. Läckage av spill av kemikalier och olja till mark, vattendrag och grundvatten.
- Avverkning av ek, bok, sälg, lind, alm m fl samt blombärande träd och buskar såsom rönn och hagtorn. Gäller även utglesning av skogsdungar där dessa arter avverkas. Brist på död/döende ved i form av lågor, högstubbar, mulmträd mm.

- Packning av jorden med stora maskiner. Markpackning innebär att porer som annars transporterar vatten och luft pressas samman. Det förhindrar rötternas tillväxt och kan ge syrebrist. Markpackning är ett större problem på sandjord än på lerjord. Sandjordar är som känsligast för stark markpackning vid matjordens bottenskikt. De behöver bearbetas årligen för att jorden ska bli lucker. Markpackningsgraden i matjordens djupaste lager påverkas ungefär lika mycket i sand- och lerjordar. Vid årlig plöjning så kvarstår påverkan av packning i matjorden under längre tid i de styva lerjordarna än i de lätta sandjordarna.
- Bebyggelse, vägar, anläggningar och annan markexploatering och markanvändningsförändring, exempelvis skogsplantering, byggnationer och täktverksamhet, i objektet eller i angränsande områden som kan påverka naturvärdena i området negativt.
- Spridning och utbredning av invasiva arter. Inom Revingefältet finns idag följande invasiva arter; vresros, blomsterlupin, kanadensiskt gullris, vattenpest och parkslide.
- Förändringar i områdets hydrologi både inom och utanför området genom t.ex. markavvattning, planteringar, dikesrensning eller dämningar. Förändrad vattenkemi och försämring av vattenkvaliteten genom t.ex. utsläpp av föroreningar i vattendrag, försurning eller eutrofiering. Utdikning, dränering och andra ingrepp ändrar de hydrologiska förhållandena och leder till uttorkning av naturtyper. Naturtyperna kan påverkas negativt även av perifera dikningsföretag, ledningsgrävningar och vägdragningar om de leder till sänkt grundvattennivå eller ändrad hydrologi inom lokalerna. Förändringar i hydrologin är också ett påtagligt hot för större vattensalamander.
- Inom de trädbärande markerna kan kontinuitetsbrott när gamla grova träd dör, och det saknas efterföljare i lämplig ålder, vara ett stort hot.

Sjön och dammarna

- Reglering av sjöns vattennivå – resulterar i sänkta eller höjda, och oftast utjämnade, vattenståndsamplituder vilket kan leda till ökad igenväxning och andra ”eutrofieringssymptom”, försumpning eller erosion i strandlinjen.
- Läckage av näringsämnen från omkringliggande jordbruksmark kan påskynda eutrofiering (övergödning). Igenväxning av sjön t.ex av vass medför att fisklivet förändras. Intensiv växtodling i strandzonen ökar risken för erosion samt läckage av växtnäring och bekämpningsmedel. Rensning av diken kan orsaka grumling. Grumling påverkar fiskätande fåglar samt jagande fisk negativt.
- Upphörd hävd och/eller skogsplantering på anslutande betesmarker ökar igenväxningstakten i strandzonen.
- Vattenuttag under lågflödesperioder kan innebära kraftigt sänkta vattennivåer, temperaturhöjning och syrgasbrist.

- Rensning, dikning, muddring eller breddning av diken/vattendrag i anslutning till området som kan påverka våtmarkerna negativt. Detta påverkar också större vattensalamander negativt.
- Utsättning av främmande arter, eller fiskstammar kan ändra konkurrensförhållanden, sprida smitta och/ eller orsaka genetisk kontaminering. Exempelvis signalkräfter, sjögull, vattenpest eller främmande fisk som inte förekommer naturligt i de akvatiska miljöerna.
Främmande arter kan också påverka större vattensalamandern negativt. Fisk och kräfter predatorer på den bredkantad dykarens larver.
- Fiske som är ensidigt mot vissa arter eller som är för hårt i förhållande till sjöns naturliga produktionsförmåga ändrar konkurrensförhållandena och kan påverka artsammansättningen.
- Exploatering av strandområdet är negativt för möjligheten att upprätthålla naturliga strandmiljöer och riskerar att öka framtida efterfrågan om översvämningsskydd.
- Infrastrukturanläggningar kan orsaka grumling och utsläpp av miljöfarliga ämnen i diken och vattendrag uppströms. Broar och vägtrummor över in- och utflöden kan orsaka vandringshinder.
- Skogsbruk i tillrinningsområdet; avverkning, körning, markavvattning och skyddsdikning ökar avrinningen och därmed risken för erosion och läckage av bl. a. humusämnen och partiklar. Ökad andel barrträd i närområdet ändrar markkemi och medför en förändrad landskapsbild.
- Utsläpp av föroreningar från punktkälla, t ex avlopp, industri, täkt eller annan verksamhet riskerar att försämra vattenkvaliteten. Föroreningar kan t.ex. drabba områdets amfibiepopulation såsom större vattensalamander negativt. Utsläpp från enskilda avlopp, hushåll, faciliteter och campingboende, t.ex. husbilar eller husvagnar, inom och utanför området.
- Förändringar i områdets hydrologi från både inom och utanför området genom t.ex. markavvattning. Förändrad vattenkemi och försämring av vattenkvalitén genom t.ex. utsläpp av föroreningar och gifter i sjö, försurning eller eutrofiering. Rensning, dikning eller muddring av sjön.
- Igenväxning som beskuggar vattenspegeln är negativt för groddjur och vattenlevande insekter samt för t.ex. vattenaloen som grön mosaikslända är beroende av.
- Eutrofiering där vegetationen blir så tät att inga vattenspeglar återstår är negativ för citronfläckad kärrtrollslända. Citronfläckad trollslända är liksom många trollsländearter relativt okänslig för måttlig försurning. Däremot kan kraftigare försurning och andra förändringar i vattenkvalitet slå ut arten.
Även förändrad vattennivå och näringsstatus eller förändringar i strandmiljön som avverkning av strandskog, exploatering med bebyggelse eller vägbyggnad kan vara förödande för arten.

Skydd och bevarandeåtgärder

Bevarandeåtgärderna består av nuvarande och eventuella planerade skydd, restaureringsåtgärder, som vanligtvis är större engångsåtgärder, och löpande skötsel, som inte är engångsåtgärder och som behöver göras löpande.

Ingrepp som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd från länsstyrelsen enligt 7 kapitlet 27-29 § miljöbalken. För Revingefältet är Försvarsinspektören för hälsa och miljö (f.d. Generalläkaren) tillsynsmyndighet och vid ändringar av mark görs ett 12:6 samråd av Försvarsinspektören för hälsa och miljö, de kan sedan få stöd av Länsstyrelsen vid behov. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Åtgärder som har planerats i god tid tas även upp på Revingerådet. Bevarandeplanen ska också fungera som underlag för bedömningen av om tillstånd behövs och om tillstånd kan ges.

Vid genomförandet av art-och habitatdirektivet utgår man från att alla verksamheter som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd. Enligt övergångsbestämmelserna krävs inte ett sådant tillstånd för verksamheter som påbörjats före 1 juli 2001 under förutsättning att de vid denna tidpunkt hade tillstånd enligt 9 eller 11 kap miljöbalken (eller motsvarande äldre bestämmelser). De tillståndsgivna verksamheterna skyddas av rättskraften i tillståndet. Syftet med övergångsbestämmelserna var inte att undanta tillståndskravet för framtida förändringar av befintliga verksamheter utan man ville undvika en obligatorisk omprövning av samtliga verksamheter som bedrevs 1 juli 2001. Vid ändringar av verksamheter och vid nyanläggning aktualiseras dock tillståndsplikten.

På grund av att fornlämningar finns i området måste alla åtgärder som skulle kunna ha en inverkan på dessa först samrådats med kulturmiljöenheten på Länsstyrelsen Skåne. Det är också kulturmiljöenheten på Länsstyrelsen Skåne som avgör om en åtgärd bedöms påverka eller inte påverka en fornlämning. Exempel är åtgärder så som slyuppdragning eller markberedning.

Staten har det övergripande ansvaret för skötseln av Natura 2000-områden och för att bevarandemålen uppnås. En förutsättning för att nå målen är ett gott samarbete mellan staten och den eller de som äger eller brukar marken. Markägaren kan även skriva skötselavtal med Länsstyrelsen.

Markägare kan eventuellt få rätt till ersättning om **tillstånd inte kan ges** och Natura 2000 innebär avsevärda begränsningar i pågående markanvändning inom den berörda delen av fastigheten. Ersättning ges inte om man blivit nekad att uppföra byggnationer inom Natura 2000-områden. Om skog ska få ersättning vill Naturvårdsverket att all skog inom Natura 2000-området ersätts samtidigt så att inte Natura 2000-området har ersatts i vissa delar och inte i andra. Miljöersättning inom betesmarker anses också vara en form av ersättning.

Skydd och reglering

Den militära verksamheten på fältet regleras i en av kungl. Maj:t utfärdad bilaga till en ämbetskrivelse av den 19 november 1965.

Revingeheds övningsfält är ett riksintresse för totalförsvarets militära del enligt 3 kap 9 § miljöbalken. I begreppet ”militära del” ingår även myndigheterna Totalförsvarets forskningsinstitut (FOI), Försvarets radioanstalt (FRA) och Försvarets materielverk (FMV). Övningsfältet innebär en omgivningspåverkan som redovisas i form utav ett influensområde för buller, säkerhet eller annan aspekt samt ett område med särskilt behov av hinderfrihet.

För att biträda regementschefen i frågor rörande natur-, fornminnes- och kulturminnesvård, jakt och fiske samt allmänhetens tillträde till fältet finns ett rådgivande organ – Revingerådet. Rådet sammanträder 2ggr/år och består av representanter från Försvarmakten (P7), Fortifikationsverket, Lunds kommun, Länsstyrelsen Skåne, Lunds Universitet, Naturskyddsföreningen och pastorsämbetet i Veberöds församling.

Inom området finns flera SNUS-objekt d.v.s. skyddsvärda statliga skogar utpekade. Dessa utgörs av sumpskogar och videbuskage samt alstrandskog längs Krankesjön samt sumplövskog med björk. (T.ex. Fönesjön och Kalvs mosse). Majoriteten av dessa områden bör, enligt Naturvårdsverket, bevaras långsiktigt. Överenskommelser har nåtts med Sveaskog och Fastighetsverket om en del av deras marker. Fortifikationsverket har en överenskommelse om att inte skydda dessa områden ytterligare.

Miljöersättningar finns på stora delar av Revingefältet och utnyttjas av ranchägarna. Motorbåtstrafik är förbjuden i Krankesjön men skyltar behövs sättas upp av Lunds kommun. I Krankesjön bedrivs ett begränsat yrkesfiske efter ål och gädda. Sportfiske är inte upplåtet åt allmänheten utan bedrivs av fiskerättsägarna, dvs byaföreningen, en markägare, södra skåningarnas vilt- och fiskevårdsförening samt Försvarmakten.

De nödvändiga bevarandeåtgärderna anses vara tillräckligt reglerade.

Prioriterade bevarandeåtgärder

De mest prioriterade bevarandeåtgärderna är fortsatt skapande samt upprätthållande av blottad sand inom området och bibehållen blomning och frösättning av örter. Fortsatt bete på öppna betesmarker, röjningar speciellt vid sjön och runt torvgravsdammarna och våtmarkerna. Slätter med efterbete av partier med kalkfuktäng och rikkärr men helst bör slättern utökas i kanterna av dessa områden samt genomföras sent några år för svarttågens skull, betet bör helst utöka i nordost. I bok- och ekdungar som är nyckelbiotoper bör militära övningar begränsas så att död ved förmultnar i normal takt. I bok- och ekdungarna bör föryngring i naturvårdssyfte säkerställas.

Återställning av marken efter militära övningar bör undvikas. Skapande och rensning av vatten för grodor och paddor behövs, men också för större vattensalamander, citronfläckad kärrtrollslända och bredkantad dykare.

Restaureringsåtgärder

- Fortsatt skapande av blottad sand och lucker sand för att tillgodose en av de viktigaste strukturerna i områdets sandiga naturtyper samt en rik insektsfauna.
- Røjningar behöver göras längs stränderna och stängsel behöver tas bort vid Kungens våtmark så att korna kan komma ut till vattnet och det blir bättre hävd här. Røjningar behövs av träd och buskar också runt torvtäktsdammarna.
- En hydrologisk undersökning bör utreda om rikkärret söder om gamla Silvåkra sjö, kan återfå fuktighet genom att diket som går rakt igenom rikkärret täpps igen.
- Åtgärder som planeras inom Semi Aquatic Life riktas främst mot strandpadda och lökgroda. Åtta befintliga vatten som håller på att växa igen alternativt blivit invaderade av den invasiva vattenpesten restaureras, 4 för strandpadda och 4 för lökgroda. Det skapas 7 nya vatten för lökgroda. Utöver strandpadda och lökgroda kan även andra arter som större vattensalamander, bredkantad dykare och citronfläckad kärrtrollslända gynnas. Åtgärder vid strandpaddelokalerna bör undvikas under perioden april-augusti. Områdena har under perioder hägnats in. Försiktighet måste iaktas vid harvning för strandpaddans skull. Djupa hål ska helst återställas innan de vattenfylls men undvikas i största mån under april-augusti. Stråk med låg vegetation mellan vattenhål och vattensamlingar norr om Krankesjön behövs.
- Restaurering av området kring torvgravarna vid Stensoffa och området ner till sjön för att få tillbaka pungmes i första hand, men även citronfläckad trollslända skulle gynnas. I ÖMAS föreslås att en plan för restaurering ska tas fram!
- Åtgärder behövs för att öka andelen död ved i skogarna. Skapa manuellt död ved genom att vid frihuggning ställa högstubbar av varierande höjd, vid røjning och gallring lämnas en del ris och stammar kvar som död ved. Forsla bort död ved till lämplig plats inom skogsområden om den döda veden riskerar att sönderfalla snabbare pga mycket körning av pansarvagnar i skogsdungen.

Löpande skötsel

- Bäst bevaras djur och växter som är knutna till de sandiga markerna genom att det finns en variation med sandmarker med olika störningsgrad och öppna sandblottor och att inte förna ansamlas samt att marken inte växer igen med träd och buskar.
- Fortsatt årlig slåtter med efterbete, framförallt på partier med kalkfuktäng och rikkärr men helst bör slåtern utökas i kanterna av dessa områden. Anpassa slåtern i rikkärret så att svarttåget kan sätta frö i alla fall vart femte år men gärna oftare. Svarttåget blommar färdigt först i augusti men fröna måste torka så sen slåtter i september/oktober. I övriga områden med slåtter ska dock slåtern ske tidigare (augusti).
- Fortsatt bete på alla öppna gräsmarker. Sent betespåsläpp är önskvärt och viktigt för många arter. Betesdriften bör utvidgas på öppna marker, framförallt i nordost.
- Återställande av markskador efter körning med stridsfordon efter större övningar bör undvikas i möjligaste mån. En viss form av återställning måste dock genomföras. Grunda vattensamlingar som t.ex. djupa vattenfyllda körsador nära kända grodvatten bör inte återställas under strandpaddans lekperiod.

- Vegetationen i betesmarkerna ska vara nedbetad vid betessäsongens slut och ingen förna ska finnas kvar. Om det inte fungerar så behövs det stora betesområdet fällindelas för att öka betetrycket samt ev. putsas. En plats som detta behöver undersökas närmre på är från Stensoffa ekologiska station och rakt norrut vid dammarna.
- Under mycket torra perioder bör betet kraftigt reduceras på sårbara delområden som norr och öster om sjön där det finns mycket insektsarter.
- Sandhak i sluttningar mot söder eller väster behöver finnas och det bör skapas nya för vildbin i området. Sanden måste vara hård och stabil. Även backsvalan behöver hak i grustag så de kan häcka i området. Områden öster om Krankesjön har haft backsvala tidigare.
- I Sand Life skapas öppna sandblottor där det översta lagret med grässvål schaktas av tillsammans med den humusrika mörka jorden, ibland plöjs ytorna upp. Då kommer den ljusa sanden fram som är näringsfattig och saknar gamla växtdelar. Det avschaktade materialet läggs i vallar norr om sandytorna för att ge lä eller så grävs det ner under den ljusare sanden. Under vintern 2014-2015 schaktades 150 sandblottor bort och fler gjordes året efter. Med tiden kommer sandblottorna att växa igen och då behöver nya ytor schaktas av.
Även markstörning från övningsrelaterad verksamhet medför att partier med bar jord skapas.
- Öppna gräsmarker som inte betas och har kvar gammal förna bör med fördel brännas av årligen vid en kontrollerad naturvårdsbränning under våren. Detta behöver upprepas även efter Sand Life.
- Fortsatt översilning av Ö. Tvets ängar (LONA-projekt från 2010).
- Markstörning behövs där det brunnit, detta kan göras med plöjning eller körning av tyngre fordon.
- Oönskad vegetation och invasiva arter på sandiga torra marker bör grävas upp med rötterna eller ryckas upp, t.ex. vresros, knylhavre och sly. Arter som kanadensiskt gullris och blomsterlupin måste tas bort innan frösättning. Vass inom hävdade områden bör tas bort genom röjning, bränning och bete.
- Röjning och gallring av sly och buskar inom rikkärren behövs. Även agkärren bör röjas fram. Kompletterade slätter av vass behövs i Nygårdsängar. Buskar och träd i anslutning till strandängar kan tas bort för att minska predationsrisken på markhäckande fåglars bon och ungar.
- Röjningar och gallringar behövs också på de inhägnade våtmarkerna som växt igen samt allmän röjning av sly på alla öppna marker. Alla buskar får dock inte tas bort pga törnskata och vildbin.
- I bok- och ekdungarna eftersträvas en naturvårdsinriktad skötsel utan avverkning av äldre träd, utan gallring eller bortstädning av död ved. Självföryngring tas tillvara för att det är viktigt med efterföljare i alla åldrar. Andelen bok bör vara minst 50 % i bokdungarna. Ekföryngringen i norr och i nordost bör avsättas som evighetsträd och på sikt bli glesa hagmarker med ek. Bokföryngringen tillvaratas, genom att mindre områden stängslas av. Eventuellt bör död ved skapas manuellt, gärna med stående torrakor. I de små bok- samt ekdungarna i söder som dessutom är nyckelbiotoper bör

endast befintliga vägar/stridsfordonstråk användas så att ej träd och död ved skadas eller förmultnar snabbare än normalt vid söndermulning från pansarvagnar.

- En ny elfiskelokal behöver upprättas i Kävlingeån mellan Ålabäcken och Klingavälsån och fiskas kontinuerligt vid flera tillfällen. Anledningen är att det saknas punkter här.
- Ammunitionsrester/oexploderad ammunition (OXA) och detonationer/sprängning vid övningsverksamhet kräver en ökad säkerhet vid åtgärder då risk för personskada råder. Inom Revingefältet som övningsfält finns inte mycket OXA. Vid blindgångare kommer sprängning att ske. Sprängningar kan vara positivt för naturtyperna då ny sand kommer upp till ytan.

Uppföljning

Uppföljning av naturtyper och arter inom Natura 2000-områdena kommer att ske med omdrev vart 6:e eller 12:e år beroende på naturtyp och art. Vissa delar av uppföljningen, som t.ex. areal är obligatoriska medan andra delar kan väljas av länsstyrelserna själva. Mer information om enskild naturtyp/art finns på Naturvårdsverkets hemsida.

Floran i de sandiga miljöerna och i rikkärret måste följas upp kontinuerligt för att se att skötseln är optimal för området. Grässvålen blir tätare och nya sandblottor behöver regelbundet göras.

Referenser

- ArtDatabanken 2015. *Rödlistade arter i Sverige 2015*. ArtDatabanken SLU, Uppsala.
- Artdatabankens Artfaktablad (1992-2001) för de rödlistade arterna inom området.
- Artdatabankens information till Länsstyrelsen i Skåne Län om rödlistade arter, GIS-skikt.
- Försvarsmakten och Fortifikationsverket. 2016. Revingeheds övningsfält Övnings- och miljöanpassad skötselplan (ÖMAS).
- Kullberg, R. 2014. Den optimala markbördigheten - Viktiga faktorer för att skapa och behålla en god markbördighet. SLU
- Lunds kommun, Länsstyrelsen i Skåne län och WWF. 2003. Fågelinventeringar på Vombs ängar 1999-2003.
- Länsstyrelsen, Bager. H och Persson A., 2009:41, *Skånes rikkärr*. 2009.
- Länsstyrelsen i Skåne län. 2003. Från Sandhammaren till Kullaberg – Naturvårdsprogram för f.d. Malmöhus län.
- Länsstyrelsen Skåne. 2016. Trollsländor och dykarbaggar inom 7 utvalda Natura-2000 områden -Status före åtgärdsarbetet (Action A5). Länsstyrelsen Skåne.
- Länsstyrelsen Skåne. 2016. Herptilinventeringar inom 11 Natura-2000 områden -Status före åtgärdsarbetet (Action A4) Länsstyrelsen Skåne.
- Löfroth M. (ed.) 1997. *Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000*. Naturvårdsverket. Naturvårdsverkets förlag.
- Olsson, K-A. m.fl. (red), 2003. *Floran i Skåne. Vegetation och utflyktsmål*. Lund Skogsvårdsstyrelsen 1995-11-08. Nyckelbiotopsinventeringen.
- Sveriges geologiska undersökning. 2016. Bilaga. Vägledningsmaterial över vilka Natura 2000-naturtyper som är känsliga för grundvattenpåverkan. SGU.

Hemsidor

Kävlingeåns vattenråd: http://www.kavlinge.se/files/Kaevlingeaan_Kallelse_Protokoll-2017/Kaevlingeans-vattenvaardsprogram/2017/Bilaga-1_Slutrapport-miljoeanpassning.pdf

Lunds kommuns hemsida. Grönstruktur- och naturvårdsprogram:

https://www.lund.se/globalassets/lund.se/bygg_bo/natur-naturvard/gronstruktur-och-naturvardsprogram/b_underlag/7_beskrivning-och-analys/7_3-vombsankan/7-3-1-revingefaltet.pdf

Sandlifes hemsida: http://sandlife.se/?page_id=65

Semiaquatics hemsida: http://www.semiaquaticlife.se/sv/semiaquatic_sv/

SGU:s vägledning: <http://www.sgu.se/samhallsplanering/planering-och-markanvandning/grundvatten-i-planeringen/grundvattenberoende-ekosystem/>

Bilagor

1. Kartor med naturtyper enligt Natura 2000
2. Naturtypskoder för kartan
3. Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.
4. Rödlistade och hotade arter

Upprättad av Länsstyrelsen Skåne

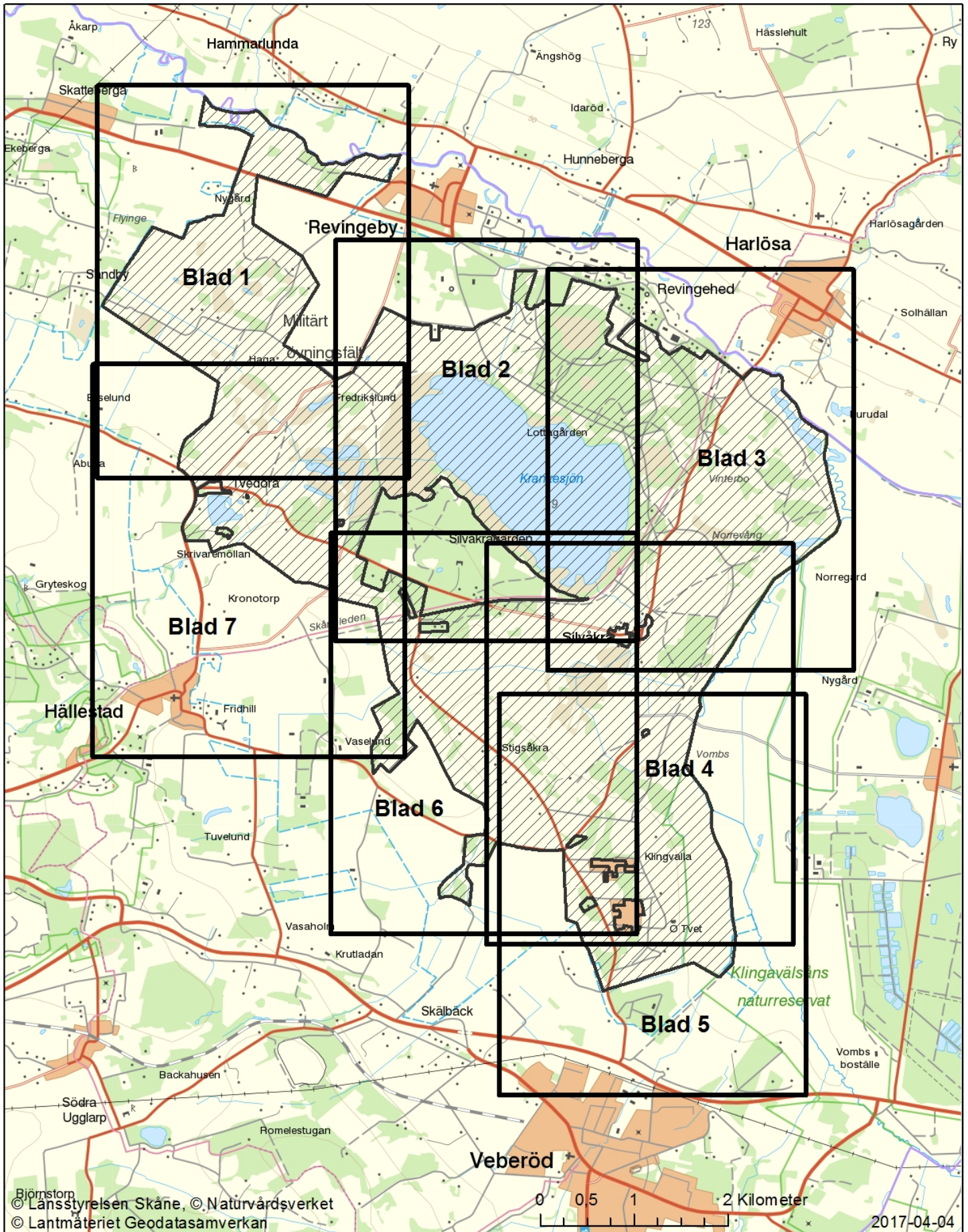
Planförfattare: Gabrielle Rosquist

Senast reviderad 2018-02-28 av Marie Björkander

Natura 2000-området Revingefältet, SE0430113

Översikt av kartblad

Natura 2000-området Revingefältet, SE0430113 med naturtyper

Förteckning över naturtyper återfinns i bilaga 2

Karta 1 av 7

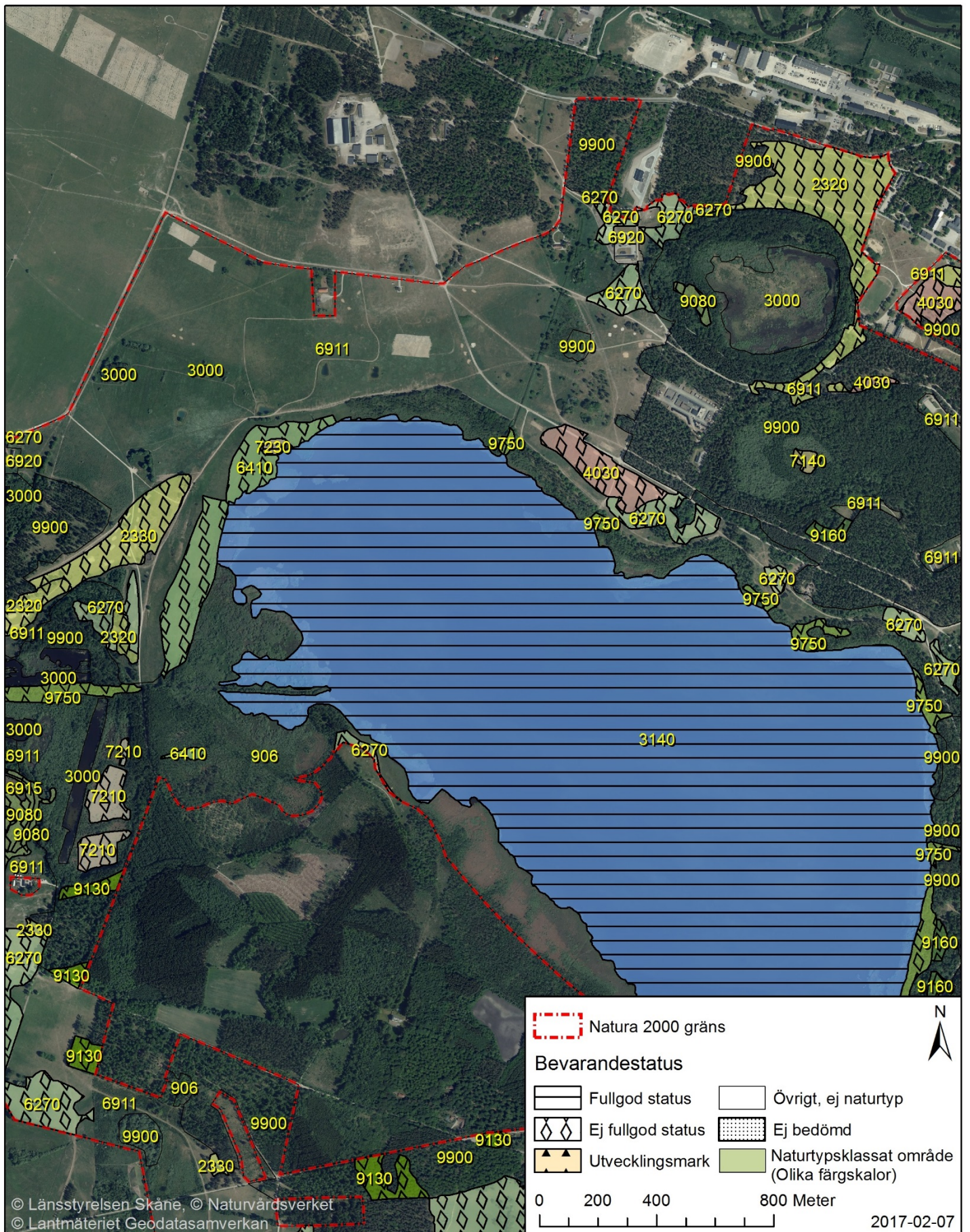

Natura 2000-området Revingefältet, SE0430113 med naturtyper

Förteckning över naturtyper återfinns i bilaga 2

Karta 2 av 7

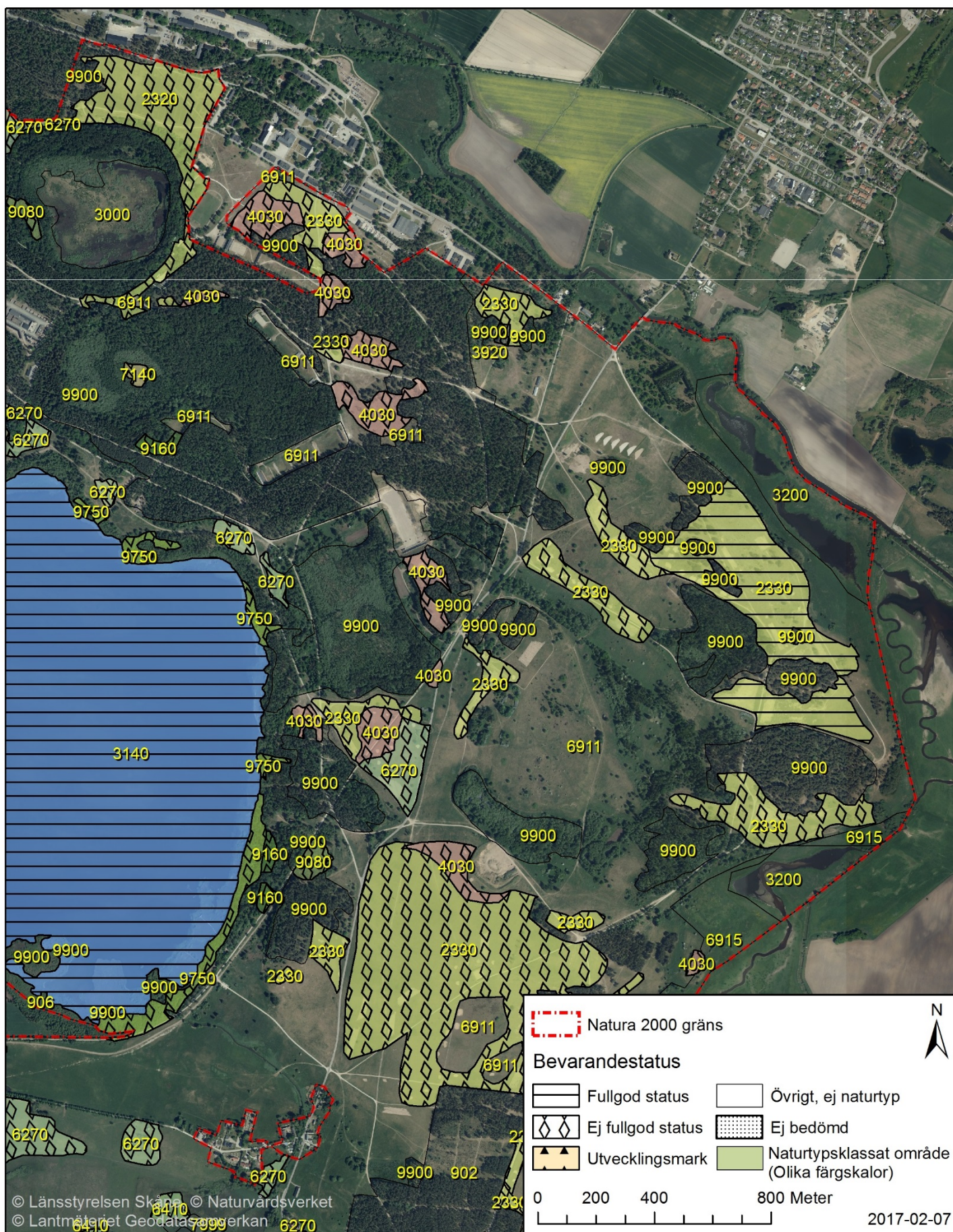

Natura 2000-området Revingefältet, SE0430113 med naturtyper

Förteckning över naturtyper återfinns i bilaga 2

Karta 3 av 7

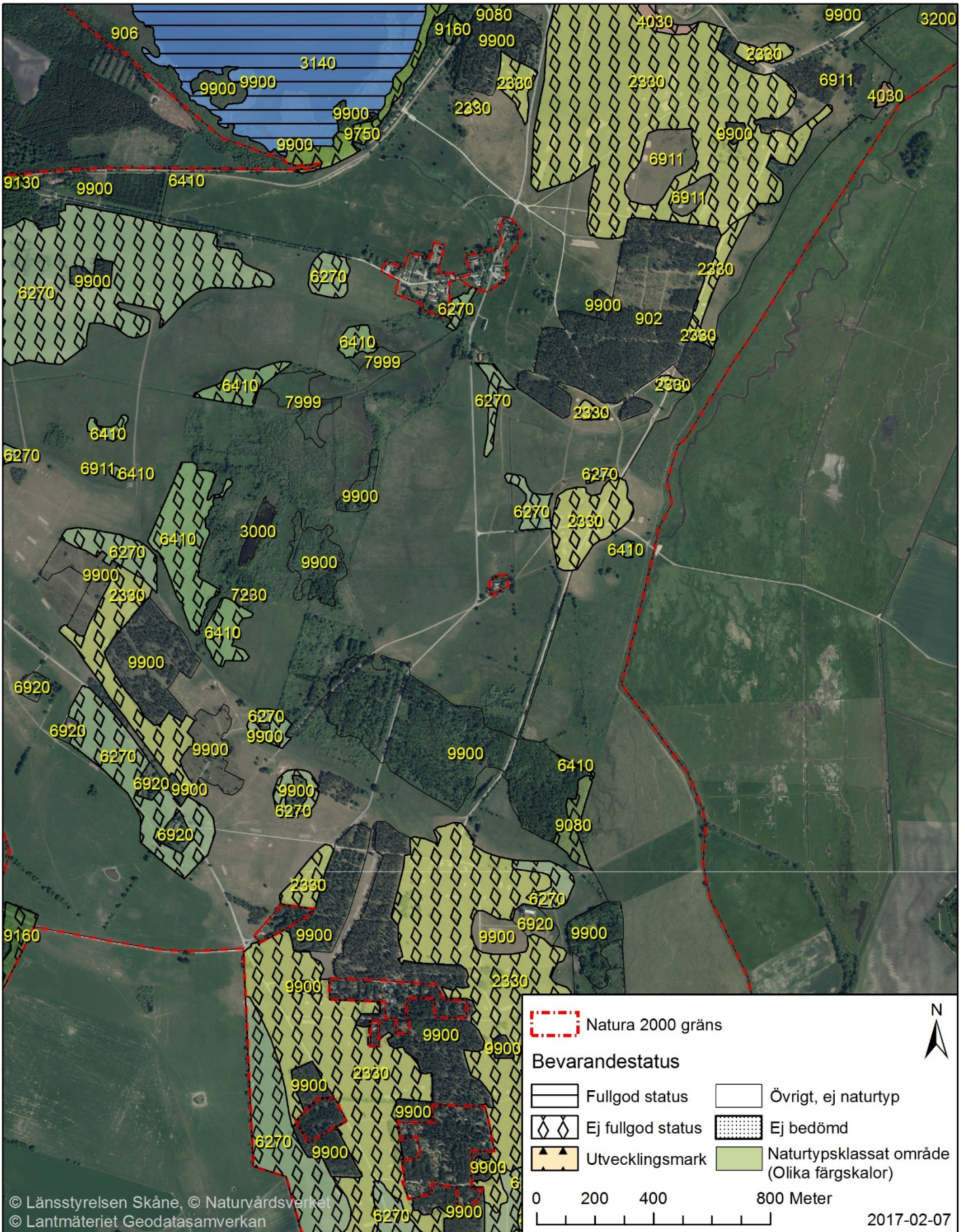

Natura 2000-området Revingefältet, SE0430113 med naturtyper

Förteckning över naturtyper återfinns i bilaga 2

Karta 4 av 7

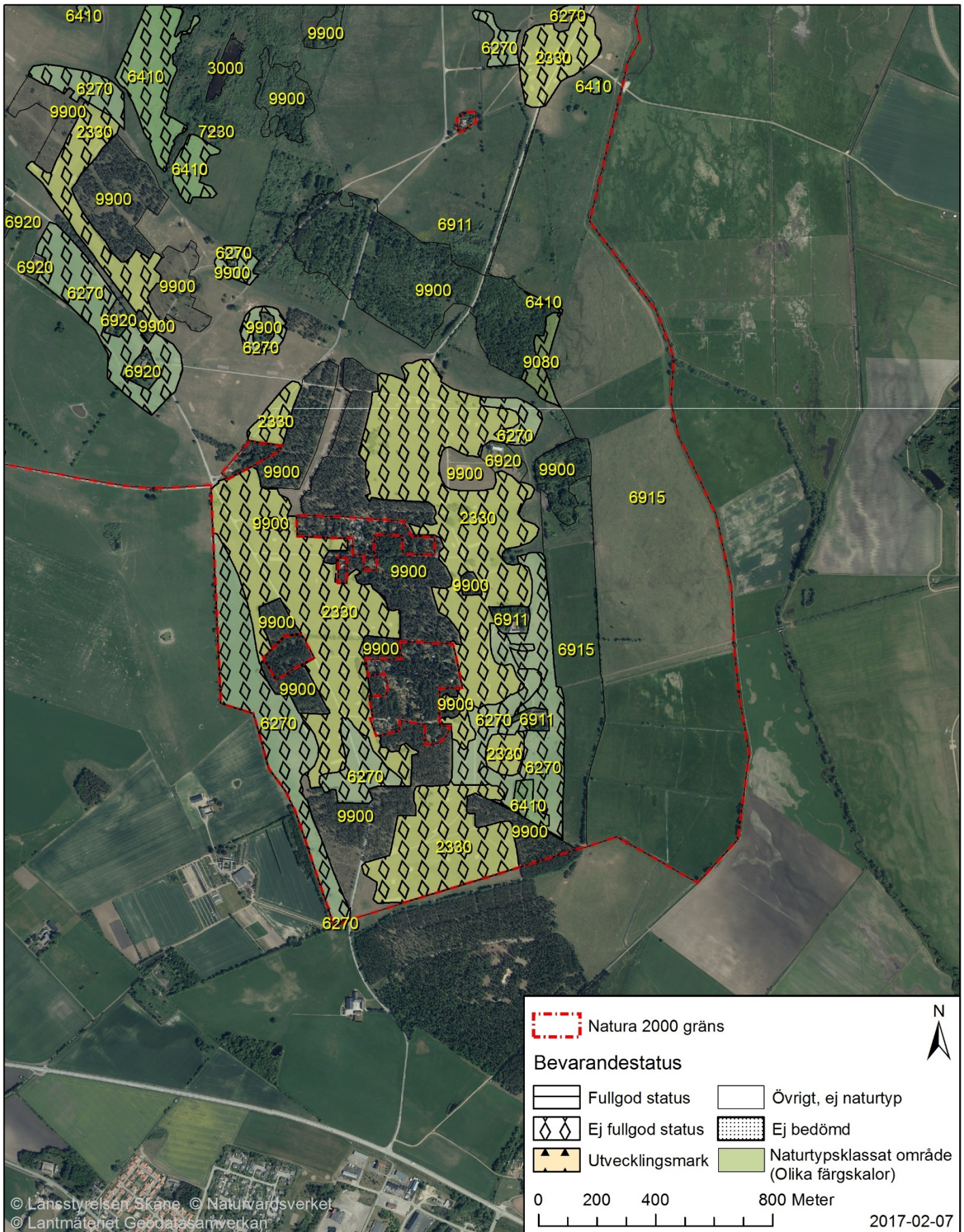

Natura 2000-området Revingefältet, SE0430113 med naturtyper

Förteckning över naturtyper återfinns i bilaga 2

Karta 5 av 7

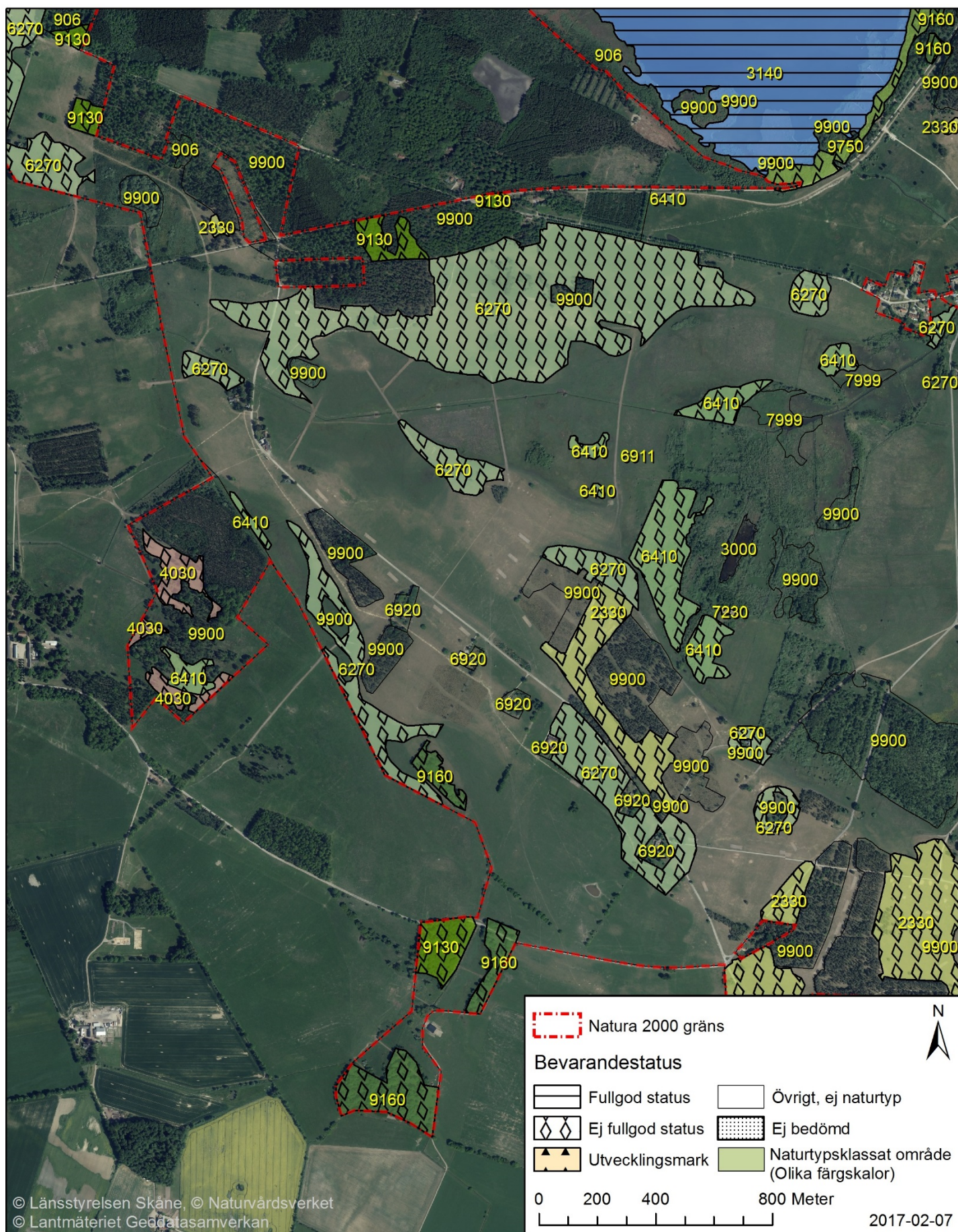

Natura 2000-området Revingefältet, SE0430113 med naturtyper

Förteckning över naturtyper återfinns i bilaga 2

Karta 6 av 7

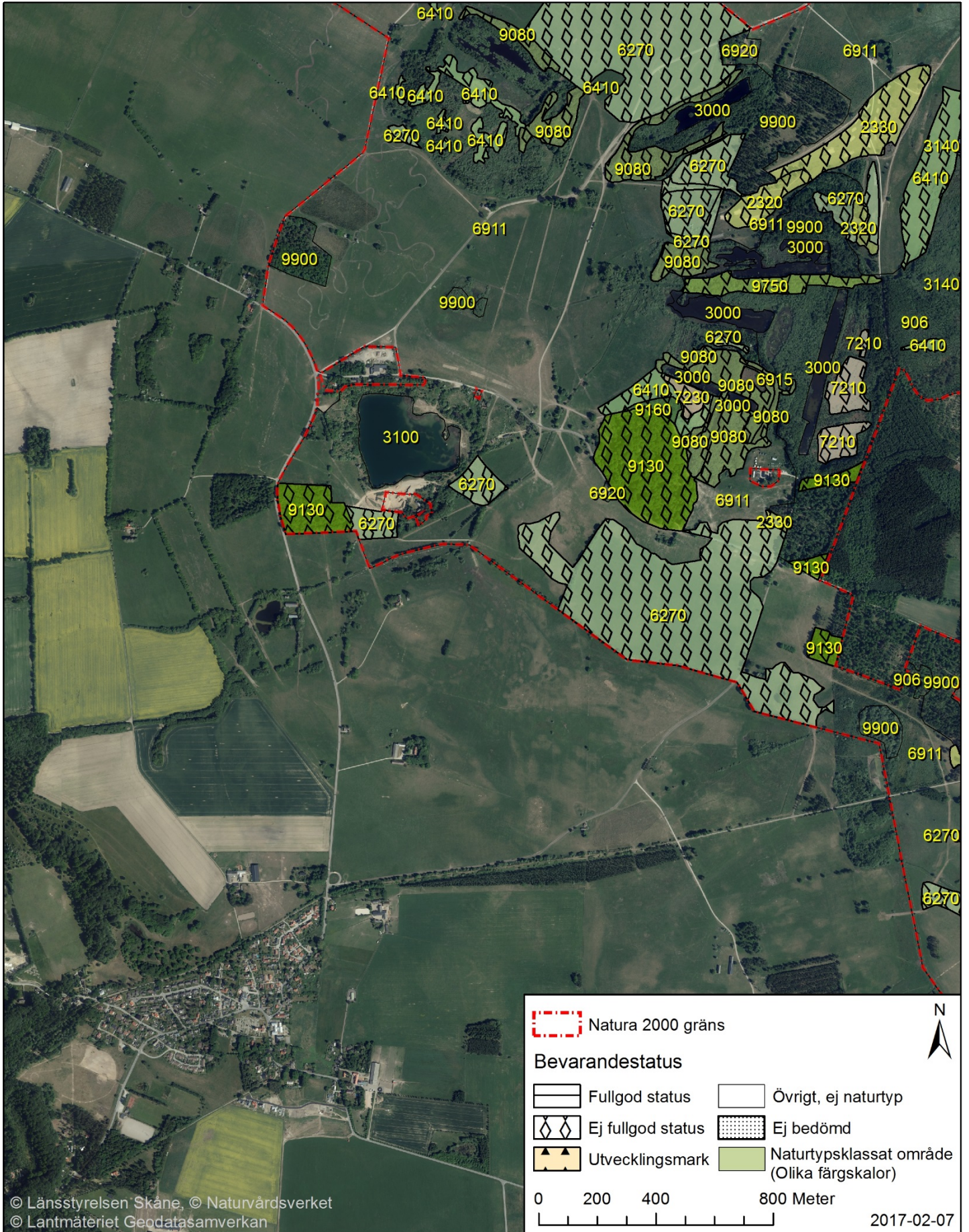

Natura 2000-området Revingefältet, SE0430113 med naturtyper

Förteckning över naturtyper återfinns i bilaga 2

Karta 7 av 7

Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan

Natura 2000-naturtyper

- 2320 - Torra sandheddar med ljung och kråkbär i inlandet
- 2330 - Inlandssanddyner med öppna gräsmarker med borsttåtel eller andra pionjärgräs
- 3140 - Kalkrika oligomesotrofa vatten med bentiska kransalger
- 3260 - Vattendrag med flytbladsvegetation eller akvatiska mossor
- 4030 - Ris- och gräsheddar nedanför trädgränsen
- 6270 - Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen
- 6410 - Fuktängar med blåttåtel eller starr
- 7140 - Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn
- 7210 - Kalkkärr med ag
- 7230 - Rikkärr
- 9080 - Lövsumpskog
- 9110 - Näringsfattig bokskog
- 9130 - Näringsrik bokskog
- 9160 - Näringsrik ek- eller ek-avenbokskog
- 91E0, 9750 - Svåmlövskog

Icke-naturtyper

- 902 - Granskog (>70% gran)
- 906 - Triviallövskog (>70% triviallöv)
- 3000 - Vatten
- 3100 - Sjöar
- 3200 - Vattendrag
- 6911 - Öppen kultiverad betesmark
- 6915 - Fuktäng
- 6920 - Bebyggd mark
- 6950 - Väg
- 7999 - Våtmark, ickenatura-naturtyp
- 9900 - Ickenatura-skog

Bilaga 3, Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.

Diametergräns för grova träd per trädslag. Trädens diameter mäts vid brösthöjd.

Ek och bok	80 cm
Alm och ask	60 cm
Övriga ädellövträd	50 cm
Sälg	40 cm
Rönn	30 cm
Övriga triviala lövträd	50 cm
Tall och gran	70 cm

Ungefärlig nedre **åldersgräns för gamla träd per trädslag.** Med "gamla träd" avses biologiskt gamla träd med en annan epifytflora, insektsfauna, barkstruktur och/eller stamform som avviker från yngre vuxna träd. Trädens grovlek är inte alltid en säker indikator på ett trädets ålder, då träd i vissa miljöer kan vara senvuxna.

Triviallövträd	100 år
Gran	120 år
Tall	150 år
Ek	200 år
Bok	150 år
Övriga ädellövträd	150 år

Bedömning av den **totala mängden död ved** (stående + liggande).

Lite	< 5 m ³ /ha
Måttligt	5 – 15 m ³ /ha
Rikligt	15 – 40 m ³ /ha
Mycket rikligt	> 40 m ³ /ha

Bedömning av den **totala mängden gamla träd** och **totala mängden grova träd.**

Saknas	Inga grova/gamla träd upptäckta
Enstaka	< 2/ha
Tämligen allmän	2 – 10/ha
Allmänt - rikligt	> 10/ha

Bilaga 4, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna

Rödlistade arter enligt artdatabankens rödlista 2015 placeras i olika hotkategorier beroende på risk för utdöende i vilt tillstånd inom olika tidsperspektiv. Arter med extremt/mycket stor risk att dö ut i vilt tillstånd inom en mycket nära/nära framtid placeras i kategorin CR (Critically endangered; akut hotad) resp. EN (Endangered; starkt hotad). Arter som löper stor risk för utdöende i ett medellångt tidsperspektiv placeras i kategorin VU (Vulnerable; sårbar). Arter som bedöms ligga nära kategorin VU men inte uppfyller alla kriterier placeras i kategorin NT (Near Threatened; missgynnad). Arter som numera är livskraftiga men som tidigare varit hotade placeras i LC. F= fridlyst art, Ågp= art som har eller ska få ett nationellt åtgärdsprogram för hotade arter, B2, B4 & B5 hänvisar till resp. bilaga i art- och habitatdirektivet.

Naturtyp/Organism grupp	Artnamn	Vetenskapligt namn	Hotkategori/ Annan fakta
Blötdjur	sumpkamgälsnäcka	<i>Valvata macrostoma</i>	NT
	äkta målarmussla	<i>Unio pictorum</i>	NT
Däggdjur	dvärgpipistrell	<i>Pipistrellus pygmaeus</i>	B4
	gråskimlig fladdermus	<i>Vespertilio murinus</i>	B4
	iller	<i>Mustela putorius</i>	B5
	mård	<i>Martes martes</i>	B5
	nordfladdermus	<i>Eptesicus nilssonii</i>	B4
	större brunfladdermus	<i>Nyctalus noctula</i>	B4
	tajgafladdermus	<i>Myotis brandtii</i>	B4
	vattenfladdermus	<i>Myotis daubentonii</i>	B4
Fjärilar	alkonblåvinge	<i>Maculinea alcon</i>	EN, Ågp
	almsnabbvinge	<i>Satyrium w-album</i>	NT
	arvfältmal	<i>Scythris knochella</i>	CR
	bredbrämad bastardsvärmare	<i>Zygaena lonicerae</i>	NT
	brokigt ängsfly	<i>Oligia versicolor</i>	NT
	brun sikelvinge	<i>Drepana curvatula</i>	NT
	brunflammig fältmätare	<i>Perizoma flavofasciata</i>	NT
	brunrött rovfly	<i>Cosmia pyralina</i>	NT
	brunstarrsfly	<i>Sedina buettneri</i>	NT°
	dubbelbandat ljusmott	<i>Pyrausta ostrinalis</i>	NT
	fläckig glansspinnare	<i>Callimorpha dominula</i>	NT°
	fältmalörtsrotvecklare	<i>Pelochrista infidana</i>	NT
	glimfältmätare	<i>Perizoma hydrata</i>	NT
	glimmalmätare	<i>Eupithecia venosata</i>	NT
	glänsande sandgräsmott	<i>Catoptria lythargyrella</i>	VU
	grå klaffmätare	<i>Philereme vetulata</i>	NT
	grönt hedmarksfly	<i>Calamia tridens</i>	NT

	gulbrunt nejlikfly	<i>Hadena perplexa</i>	NT
	hedpärlemorfjäril	<i>Argynnis niobe</i>	NT
	hedvintermätare	<i>Lycia zonaria</i>	EN
	humlerotfjäril	<i>Hepialus humuli</i>	NT
	jättestarrsmott	<i>Nascia cilialis</i>	NT
	ligusterfly	<i>Craniophora ligustri</i>	NT
	mindre bastardsvärmare	<i>Zygaena viciae</i>	NT
	mindre blåvinge	<i>Cupido minimus</i>	NT
	mindre purpurmätare	<i>Lythria cruentaria</i>	NT
	mindre silverdystermal	<i>Eulamprotes superbella</i>	NT
	mindre taggmätare	<i>Aplocera efformata</i>	NT
	mjölfly	<i>Eublemma minutata</i>	EN, Ågp
	ockragult gulvingsfly	<i>Cirrhia gilvago</i>	NT
	piltecknad fältmätare	<i>Gagitodes sagittata</i>	NT
	praktnejlikfly	<i>Hadena confusa</i>	NT
	rosenryggat ordensfly	<i>Catocala pacta</i>	VU
	rödlätt lövmätare	<i>Scopula rubiginata</i>	NT
	sandfältsljusmott	<i>Pyrausta aerealis</i>	EN
	sandsnedbandsvecklare	<i>Clepsis pallidana</i>	VU
	sexfläckig bastardsvärmare	<i>Zygaena filipendulae</i>	NT
	silversmygare	<i>Hesperia comma</i>	NT
	smalvingegräsmott	<i>Agriphila poliella</i>	VU°
	snedstreckad fältmätare	<i>Perizoma bifaciata</i>	NT
	sotnätfjäril	<i>Melitaea diamina</i>	NT
	streckbackfly	<i>Agrochola lychnidis</i>	NT
	streckhedspinnare	<i>Spiris striata</i>	VU
	större vitblärefly	<i>Hadena bicruris</i>	NT
	svart violmott	<i>Heliothela wulfeniana</i>	NT
	svartbrun klaffmätare	<i>Philereme transversata</i>	NT
	svartfläckig blåvinge	<i>Maculinea arion</i>	NT, Ågp, B4
	violettkantad guldvinge	<i>Lycaena hippothoe</i>	NT
	vitbandat glansfly	<i>Deltote deceptorica</i>	VU°
	vitbandat nejlikfly	<i>Hadena compta</i>	NT
	åkerväddsantennmal	<i>Nemophora metallica</i>	VU, Ågp
	åkerväddsvecklare	<i>Selenodes karelica</i>	NT
	ängsmalmätare	<i>Eupithecia subumbrata</i>	NT
	ängsmetallvinge	<i>Adscita stances</i>	NT
	ängsnätfjäril	<i>Melitaea cinxia</i>	NT
Fåglar	backsvala	<i>Riparia riparia</i>	NT
	brandkronad kungsfågel	<i>Regulus ignicapilla</i>	VU°
	brunand	<i>Aythya ferina</i>	VU
	buskskvätta	<i>Saxicola rubetra</i>	NT

	dvärgmås	<i>Hydrocoloeus minutus</i>	B1
	fisktärna	<i>Sterna hirundo</i>	B1
	flodsångare	<i>Locustella fluviatilis</i>	NT°
	fältpiplärka	<i>Anthus campestris</i>	EN
	gråtrut	<i>Larus argentatus</i>	VU°
	gröngöling	<i>Picus viridis</i>	NT
	gulsparv	<i>Emberiza citrinella</i>	VU
	hussvala	<i>Delichon urbicum</i>	VU
	kornsparv	<i>Emberiza calandra</i>	EN
	kungsfågel	<i>Regulus regulus</i>	VU
	mindre hackspett	<i>Dendrocopos minor</i>	NT
	pungmes	<i>Remiz pendulinus</i>	EN
	rapphöna	<i>Perdix perdix</i>	NT
	rosenfink	<i>Carpodacus erythrinus</i>	VU
	rördrom	<i>Botaurus stellaris</i>	NT
	salskrake	<i>Mergellus albellus</i>	B1
	silvertärna	<i>Sterna paradisaea</i>	B1
	skräntärna	<i>Hydroprogne caspia</i>	NT, Ågp
	skäggmes	<i>Panurus biarmicus</i>	NT°
	skärfläcka	<i>Recurvirostra avosetta</i>	B1
	småfläckig sumphöna	<i>Porzana porzana</i>	VU
	sommargylling	<i>Oriolus oriolus</i>	VU
	spillkråka	<i>Dryocopus martius</i>	NT
	stare	<i>Sturnus vulgaris</i>	VU
	stjärtand	<i>Anas acuta</i>	VU
	storspov	<i>Numenius arquata</i>	NT
	svarthakad buskskvätta	<i>Saxicola rubicola</i>	EN°
	svarthakedopping	<i>Podiceps auritus</i>	B1
	svarthalsad dopping	<i>Podiceps nigricollis</i>	EN
	svarttärna	<i>Chlidonias niger</i>	VU
	sånglärka	<i>Alauda arvensis</i>	NT
	sångsvan	<i>Cygnus cygnus</i>	B1
	sävspurv	<i>Emberiza schoeniclus</i>	VU
	tornseglare	<i>Apus apus</i>	VU
	trana	<i>Grus grus</i>	B1
	trastsångare	<i>Acrocephalus arundinaceus</i>	NT°
	trädlärka	<i>Lullula arborea</i>	B1
	törnskata	<i>Lanius collurio</i>	B1
	vaktel	<i>Coturnix coturnix</i>	NT
	vassångare	<i>Locustella luscinioides</i>	NT°
	vit stork	<i>Ciconia ciconia</i>	CR
	vitkindad gås	<i>Branta leucopsis</i>	B1

	årta	<i>Anas querquedula</i>	VU
	ängspiplärka	<i>Anthus pratensis</i>	NT
Grod- och kräldjur	lökgroda	<i>Pelobates fuscus</i>	VU, Ågp
	mindre vattensalamander	<i>Lissotriton vulgaris</i>	F
	skogsödla	<i>Zootoca vivipara</i>	F
	strandpadda	<i>Epidalea calamita</i>	VU
	större vattensalamander	<i>Triturus cristatus</i>	B2, B4, Ågp
	vanlig groda	<i>Rana temporaria</i>	F
	vanlig padda	<i>Bufo bufo</i>	F
	vanlig snok	<i>Natrix natrix</i>	F
	åkergroda	<i>Rana arvalis</i>	F
	ätlig groda	<i>Pelophylax esculentus</i>	F
Halvvingar	fackelblomskinnbagge	<i>Adelphocoris ticinensis</i>	EN
	grågrön gräsängsskinnbagge	<i>Trigonotylus pulchellus</i>	EN
	veronikabärfis	<i>Stagonomus bipunctatus</i>	NT
		<i>Asciodema obsoleta</i>	NT
		<i>Conostethus roseus</i>	EN
		<i>Polymerus brevicornis</i>	NT
		<i>Xanthochilus quadratus</i>	EN
Kärlväxter	ag	<i>Cladium mariscus</i>	F
	ask	<i>Fraxinus excelsior</i>	EN
	backtimjan	<i>Thymus serpyllum</i>	NT
	blågrönt mannagräs	<i>Glyceria declinata</i>	VU
	blåsippa	<i>Hepatica nobilis</i>	F
	borstbjörnbär	<i>Rubus fabrimontanus var. tuberculatiformis</i>	VU
	borstbjörnbär/uddbjörnbär	<i>Rubus fabrimontanus</i>	VU
	borstsäv	<i>Isolepis setacea</i>	EN
	borsttåg	<i>Juncus squarrosus</i>	NT
	brudsporre	<i>Gymnadenia conopsea</i>	F
	desmeknopp	<i>Adoxa moschatellina</i>	NT
	dvärgjohannesört	<i>Hypericum humifusum</i>	EN
	dvärglin	<i>Radiola linoides</i>	VU
	dvärgserradella	<i>Ornithopus perpusillus</i>	EN
	etternässla	<i>Urtica urens</i>	NT
	flikros	<i>Rosa balsamica</i>	NT
	grådådra	<i>Alyssum alyssoides</i>	VU
	gullviva	<i>Primula veris</i>	F
	gulsippa	<i>Anemone ranunculoides</i>	F
	hartmansstarr	<i>Carex hartmanii</i>	VU
	hedblomster	<i>Helichrysum arenarium</i>	VU
	hjärtstilla	<i>Leonurus cardiaca</i>	VU

	hylsnejlika	<i>Petrorhagia prolifera</i>	VU
	jordtistel	<i>Cirsium acaule</i>	NT
	jätterams	<i>Polygonatum multiflorum</i> × <i>odoratum</i>	F
	kalvnos	<i>Misopates orontium</i>	NT, Ågp
	kambräken	<i>Blechnum spicant</i>	F
	kavelhirs	<i>Setaria viridis</i>	NT
	klibbveronika	<i>Veronica triphyllos</i>	VU, Ågp
	klubbfibbla	<i>Arnoseris minima</i>	EN, Ågp
	klätt	<i>Agrostemma githago</i>	CR
	kransrams	<i>Polygonatum verticillatum</i>	F
	källgräs	<i>Catabrosa aquatica</i>	VU
	kärrjohannesört	<i>Hypericum tetrapterum</i>	NT
	kösa	<i>Apera spica-venti</i>	NT
	liljekonvalj	<i>Convallaria majalis</i>	F
	loppstarr	<i>Carex pulicaris</i>	VU
	luddvicker	<i>Vicia villosa</i>	VU
	luktvädd	<i>Scabiosa canescens</i>	VU
	majviva	<i>Primula farinosa</i>	NT
	mjukdån	<i>Galeopsis ladanum</i>	NT
	murgröna	<i>Hedera helix</i>	F
	månviol	<i>Lunaria rediviva</i>	NT
	nattviol	<i>Platanthera bifolia</i>	F
	paddfot	<i>Asperugo procumbens</i>	NT
	pilblad	<i>Sagittaria sagittifolia</i>	NT
	plattsäv	<i>Blysmus compressus</i>	NT
	puktörne	<i>Ononis spinosa subsp. procurrens</i>	F
	ramslök	<i>Allium ursinum</i>	F
	revig blodrot	<i>Potentilla anglica</i>	VU
	revig blodrot × blodrot	<i>Potentilla anglica</i> × <i>erecta</i>	VU
	rödlånke	<i>Lythrum portula</i>	NT
	skogsalm	<i>Ulmus glabra</i>	CR
	skogsknipprot	<i>Epipactis helleborine</i>	F
	skogslysing	<i>Lysimachia nemorum</i>	NT
	skärblad	<i>Falcaria vulgaris</i>	EN
	slickmaskros	<i>Taraxacum linguatifrons</i>	EN
	smörbollar	<i>Trollius europaeus</i>	F
	snödroppe	<i>Galanthus nivalis</i>	F
	storrams	<i>Polygonatum multiflorum</i>	F
	strutbräken	<i>Matteuccia struthiopteris</i>	F
	svarttåg	<i>Juncus anceps</i>	CR
	svärdsliilja	<i>Iris pseudacorus</i>	F

	trädgårdsvildpersilja	<i>Aethusa cynapium</i> var. <i>domestica</i>	F
	tvåblad	<i>Neottia ovata</i>	F
	uddnate	<i>Potamogeton friesii</i>	NT
	vanlig backsippa	<i>Pulsatilla vulgaris</i> subsp. <i>vulgaris</i>	VU
	vanlig backtimjan	<i>Thymus serpyllum</i> subsp. <i>serpyllum</i>	NT
	vanlig kavelhirs	<i>Setaria viridis</i> var. <i>viridis</i>	NT
	vanlig luddvicker	<i>Vicia villosa</i> subsp. <i>villosa</i>	VU
	vit näckros	<i>Nymphaea alba</i>	F
	vit sminkrot	<i>Buglossoides arvensis</i> var. <i>arvensis</i>	NT
	vittätel	<i>Aira caryophylla</i>	VU
	åkerfibbla	<i>Hypochaeris glabra</i>	VU, Ågp
	åkerkulla	<i>Anthemis arvensis</i>	NT
	åkerkål	<i>Brassica rapa</i> subsp. <i>campestris</i>	NT
	åkermadd	<i>Sherardia arvensis</i>	EN, Ågp
	åkersyska	<i>Stachys arvensis</i>	VU, Ågp
	äkta hjärtstilla	<i>Leonurus cardiaca</i> subsp. <i>cardiaca</i>	VU
	äkta stormhatt	<i>Aconitum napellus</i>	CR
	äkta ängsnycklar	<i>Dactylorhiza incarnata</i> var. <i>incarnata</i>	F
	ängsnattviol	<i>Platanthera bifolia</i> subsp. <i>bifolia</i>	NT, F
	ängsnycklar	<i>Dactylorhiza incarnata</i>	F
	ävjebrodd	<i>Limosella aquatica</i>	NT
Lavar	bokvärtlav	<i>Pyrenula nitida</i>	NT
	elegant sköldlav	<i>Melanohalea elegantula</i>	NT
	falsk allékrimmerlav	<i>Rinodina pityrea</i>	EN
	getlav	<i>Flavoparmelia caperata</i>	F
	liten blekspik	<i>Sclerophora peronella</i>	VU
	mjölig lundlav	<i>Bacidina delicata</i>	VU
	stiftklotterlav	<i>Opegrapha vermicellifera</i>	NT
	sydlig blekspik	<i>Sclerophora amabilis</i>	EN
Mossor	kortbladig sylmossa	<i>Pleuridium acuminatum</i>	NT
Ringmaskar och planarier	blodigel	<i>Hirudo medicinalis</i>	B5
Skalbaggar	aspögonbagge	<i>Aderus populneus</i>	NT
	barkrödrock	<i>Ampedus cinnabarinus</i>	NT
	blåglänsande svartbagge	<i>Platydemus violaceum</i>	VU
	blåsvart brunbagge	<i>Melandrya caraboides</i>	EN
	bokblomböck	<i>Stictoleptura scutellata</i>	VU, Ågp
	bredkantad dykare	<i>Dytiscus latissimus</i>	B2, LC
	dynfrölöpare	<i>Harpalus neglectus</i>	NT
	dynskulderlöpare	<i>Cymindis macularis</i>	NT
	ekträdlöpare	<i>Rhagium sycophanta</i>	NT
	fyrfläckad vedsvampbagge	<i>Mycetophagus quadriguttatus</i>	NT

	gråbandad trägnagare	<i>Hemicoelus costatus</i>	NT
	gul frölöpare	<i>Harpalus flavescens</i>	EN, Ågp
	heddyngbagge	<i>Aphodius sordidus</i>	NT
	hedfrölöpare	<i>Harpalus rufipalpis</i>	NT
	hårdyngbagge	<i>Aphodius scrofa</i>	VU
	klumpfrölöpare	<i>Harpalus froelichii</i>	NT
	knubbfrolöpare	<i>Harpalus picipennis</i>	NT
	krokhornnyvel	<i>Onthophagus fracticornis</i>	NT
	kullaspetsvivel	<i>Omphalapion dispar</i>	VU
	källarlöpare	<i>Laemostenus terricola</i>	NT
	kärnfruktsplintborre	<i>Scolytus mali</i>	NT
	likgul dyngbagge	<i>Aphodius luridus</i>	NT
	ljungkornlöpare	<i>Amara infima</i>	NT
	matt blombagge	<i>Ischnomera cinerascens</i>	NT
	mindre linjordloppa	<i>Longitarsus parvulus</i>	NT
	mindre svampklobagge	<i>Mycetochara humeralis</i>	NT
	mörk pingborre	<i>Amphimallon fallenii</i>	VU
	mörkbent kamklobagge	<i>Allecula rhenana</i>	VU
	oval frölöpare	<i>Harpalus servus</i>	NT
	platt frölöpare	<i>Harpalus hirtipes</i>	EN, Ågp
	prydnadsbock	<i>Anaglyptus mysticus</i>	NT
	rakhorndyvel	<i>Onthophagus nuchicornis</i>	NT
	rödbrun blankbock	<i>Obrium brunneum</i>	NT
	sammetsfrölöpare	<i>Harpalus griseus</i>	NT°
	sexfläckig blombock	<i>Anoplodera sexguttata</i>	NT
	skoveldyngbagge	<i>Aphodius coenosus</i>	VU
	smal frölöpare	<i>Harpalus anxius</i>	NT
	stillfröjordloppa	<i>Psylliodes tricolor</i>	NT
	stor plattnosbagge	<i>Platyrhinus resinosus</i>	NT
	större sågsvartbagge	<i>Uloma culinaris</i>	NT
	större vedvivel	<i>Cossonus parallelepipedus</i>	VU
	svart majbagge	<i>Meloe proscarabaeus</i>	NT
	svartfläckad rödrock	<i>Ampedus sanguinolentus</i>	NT
	trädesfrölöpare	<i>Harpalus calceatus</i>	NT°
	tvåfärgad barksvartbagge	<i>Corticeus bicolor</i>	NT
	vasstandad trädbasbagge	<i>Lissodema denticolle</i>	NT
		<i>Anthonomus ulmi</i>	NT
		<i>Brachypera dauci</i>	NT
		<i>Cardiophorus asellus</i>	NT
		<i>Cassida seladonia</i>	VU
		<i>Ceutorhynchus griseus</i>	NT
		<i>Ceutorhynchus rhenanus</i>	NT

		<i>Chaetabraeus globulus</i>	NT
		<i>Chaetocnema aerosa</i>	NT
		<i>Chrysolina analis</i>	NT
		<i>Chrysolina sturmi</i>	VU
		<i>Coniocleonus hollbergii</i>	VU
		<i>Cossonus linearis</i>	VU
		<i>Dibolia occultans</i>	NT
		<i>Eucnemis capucina</i>	VU
		<i>Glocianus moelleri</i>	NT
		<i>Gronops lunatus</i>	NT
		<i>Hydrochus elongatus</i>	NT
		<i>Hydrophilus aterrimus</i>	NT
		<i>Ischnopteron modestum</i>	NT
		<i>Labidostomis humeralis</i>	NT
		<i>Labidostomis longimana</i>	NT
		<i>Mantura obtusata</i>	NT
		<i>Mantura rustica</i>	NT
		<i>Margarinotus obscurus</i>	NT
		<i>Margarinotus purpurascens</i>	NT
		<i>Meligethes gagathinus</i>	NT
		<i>Meligethes substrigosus</i>	NT
		<i>Mogulones javetii</i>	NT
		<i>Nosodendron fasciculare</i>	EN
		<i>Notothecta confusa</i>	NT
		<i>Pediacus depressus</i>	VU
		<i>Phloeophagus lignarius</i>	NT
		<i>Phloeophagus thomsoni</i>	NT
		<i>Plectophloeus nubigena</i>	NT
		<i>Plegaderus dissectus</i>	NT
		<i>Psylliodes chalcomera</i>	NT
		<i>Quedius truncicola</i>	VU
		<i>Scirtes orbicularis</i>	NT
		<i>Sibinia pyrrhodactyla</i>	NT
		<i>Squamapion vicinum</i>	NT
		<i>Strophosoma faber</i>	VU
		<i>Synchita variegata</i>	NT
		<i>Trachys troglodytes</i>	NT
		<i>Trinodes hirtus</i>	NT
		<i>Triplax rufipes</i>	NT
Sländor	citronfläckad kärtrrollslända	<i>Leucorrhinia pectoralis</i>	B2, B4
	grön mosaikslända	<i>Aeshna viridis</i>	B4
Spindeldjur	knölspindel	<i>Araneus angulatus</i>	NT

	lövhjulspindel	<i>Araneus triguttatus</i>	NT
	marmorklotspindel	<i>Enoplognatha oelandica</i>	EN
Steklar	alvarsandbi	<i>Andrena alfkenella</i>	NT
	alvarsmalbi	<i>Lasioglossum lativentre</i>	NT
	batavsandbi	<i>Andrena batava</i>	VU, Ågp
	dynsmalbi	<i>Lasioglossum tarsatum</i>	NT
	flygsandsvägstekel	<i>Arachnospila wesmaeli</i>	NT
	fältgökbi	<i>Nomada subcornuta</i>	NT
	guldsandbi	<i>Andrena marginata</i>	NT
	guldsmalbi	<i>Lasioglossum aeratum</i>	NT
	hedsidenbi	<i>Colletes fodiens</i>	NT
	klocksolbi	<i>Dufourea inermis</i>	EN, Ågp
	klöversidenbi	<i>Colletes marginatus</i>	NT
	lusernbi	<i>Melitta leporina</i>	NT
	läppstekel	<i>Bembix rostrata</i>	NT
	monkesolbi	<i>Dufourea halictula</i>	VU, Ågp
	mosshumla	<i>Bombus muscorum</i>	NT
	märgelsandbi	<i>Andrena labialis</i>	VU, Ågp
	mörkgökbi	<i>Nomada fuscicornis</i>	VU, Ågp
	punktblodbi	<i>Sphecodes puncticeps</i>	NT
	pärlbi	<i>Blastes truncatus</i>	VU, Ågp
	rapssandbi	<i>Andrena bimaculata</i>	VU
	rödfiltbi	<i>Epeolus marginatus</i>	NT
	rödtoppebi	<i>Melitta tricincta</i>	NT, Ågp
	sandjägerstekel	<i>Methocha articulata</i>	EN
	sandsmalbi	<i>Lasioglossum sabulosum</i>	NT
	släntsmalbi	<i>Lasioglossum nitidiusculum</i>	VU
	sotsandbi	<i>Andrena nigrospina</i>	NT
	storfibblebi	<i>Panurgus banksianus</i>	NT, Ågp
	stäppbandbi	<i>Halictus leucaheneus</i>	EN, Ågp
	stäppsmalbi	<i>Lasioglossum brevicorne</i>	VU
	väddgökbi	<i>Nomada armata</i>	VU, Ågp
		<i>Astata minor</i>	NT
		<i>Diodontus tristis</i>	VU
		<i>Mimumesa atratina</i>	NT
		<i>Nysson tridens</i>	NT
Storsvampar	bronssopp	<i>Butyriboletus appendiculatus</i>	NT
	cinnoberspindling	<i>Cortinarius cinnabarinus</i>	NT
	dystersopp	<i>Porphyrellus porphyrosporus</i>	NT
	finporing	<i>Gloeoporus pannocinctus</i>	VU
	grå kantarell	<i>Craterellus cinereus</i>	NT
	hartsticka	<i>Ganoderma pfeifferi</i>	EN

	koralltaggsvamp	<i>Hericium coralloides</i>	NT
	läderboll	<i>Mycenastrum corium</i>	NT
	oxtungssvamp	<i>Fistulina hepatica</i>	NT
	poppeltofsskivling	<i>Hemipholiota populnea</i>	NT
	praktvaxskivling	<i>Hygrocybe splendidissima</i>	NT
	pälsticka	<i>Inonotus hispidus</i>	VU
	silkeslidskivling	<i>Volvariella bombycina</i>	VU
	skillerticka	<i>Inonotus cuticularis</i>	VU
	svartnande kantarell	<i>Craterellus melanoxeros</i>	NT
	sydlig sotticka	<i>Ischnoderma resinsum</i>	VU
Tvåvingar	boksavblomfluga	<i>Brachyopa panzeri</i>	NT
	boktigerfluga	<i>Temnostoma meridionale</i>	NT
	bokvedblomfluga	<i>Xylota abiens</i>	NT
	getingrovfluga	<i>Asilus crabroniformis</i>	VU
	gulbukig jättevapenfluga	<i>Stratiomys chamaeleon</i>	VU
	gulringad vedharkrank	<i>Ctenophora flaveolata</i>	NT
	långryggad barkvapenfluga	<i>Eupachygaster tarsalis</i>	NT
	mindre parkblomfluga	<i>Myolepta dubia</i>	VU
	svart hålblomfluga	<i>Mallota cimbiciformis</i>	NT
		<i>Australachalcus melanotrichus</i>	NT
		<i>Chrysops rufipes</i>	NT
		<i>Gymnopternus blankaartensis</i>	NT
		<i>Myopa hirsuta</i>	NT
		<i>Villa cingulata</i>	VU

Bevarandeplanen för Revingefältet

Syftet med Natura 2000-området Revingefältet i Lunds kommun är att bevara det värdefulla Natura 2000-området Revingefältet som utgör ett militärt övningsfält på sandig mark med stora delar gräsmarkssanddyner med t.ex. borsttåtel, blandat med våtmarker samt en sjö.

Området utgör ett av de mest betydelsefulla områdena för djur och växter som är knutna till torra sandiga gräsmarker i Sverige. Insektslivet är extremt artrikt med upp mot 50 rödlistade vildbin. Svarttåg finns bara på tre lokaler i södra Skåne, varav Revingefältet är en lokal. Arten är akut hotad (CR).

En del i länsstyrelsens verksamhet är att skydda värdefull natur genom att bilda Natura 2000-områden och upprätta bevarandeplaner. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa och att upprätthålla Natura 2000-områdenas naturtyper och arter i gynnsam bevarandestatus inom den biogeografiska regionen.

Bevarandeplanen innehåller bevarandesyftena och bevarandemålen med Natura 2000-området via de fyra kriterierna areal, ekologiska strukturer & funktioner, typiska arter samt Natura 2000-arter (Arter i habitatdirektivets bilaga 2), beskrivning av området samt beskrivning av varje naturtyp och/eller art, förutsättningar för gynnsam bevarandestatus samt vad som kan påverka Natura 2000-området negativt. Den innehåller även information om vilka skötselåtgärder som behövs göras i Natura 2000-området.

Länsstyrelsen
Skåne

www.lansstyrelsen.se/skane